

Bruxelles, 20.12.2017
COM(2017) 790 final

2017/0359 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor
(UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 1093/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2017) 481 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXT

• Temeiurile și obiectivele propunerii

UE are nevoie de piețe de capital mai puternice pentru a promova investițiile, a mobiliza noi surse de finanțare pentru întreprinderi, a le oferi gospodăriilor oportunități mai bune, precum și pentru a consolida uniunea economică și monetară. Comisia și-a asumat angajamentul de a institui toate elementele rămase pentru a finaliza până în 2019 uniunea piețelor de capital (UPC)¹.

Firmele de investiții furnizează o serie de servicii prin care investitorii au acces la piețele titlurilor de valoare și ale instrumentelor financiare derivate (consultanță pentru investiții, administrarea portofoliilor, servicii de brokeraj, executarea ordinelor etc.). Firmele de investiții și serviciile pe care le oferă constituie o componentă vitală pentru o bună funcționare a UPC. Acestea au un rol important în facilitarea fluxurilor de economii și de investiții în întreaga UE, diverse servicii fiind utilizate pentru a sprijini alocarea capitalului și gestionarea riscurilor cu eficacitate.

Există firme de investiții în toate statele membre. Conform informațiilor colectate de către Autoritatea Bancară Europeană (ABE), la sfârșitul anului 2015 existau 6 051 de firme de investiții în Spațiul Economic European (SEE)². Printre acestea se numără firme care furnizează un set limitat de servicii, în principal pentru clienți cu amănuntul, dar și firme care oferă o serie de servicii unei game largi de clienți cu amănuntul, profesioniști și corporativi.

Pe baza informațiilor provenite de la ABE, aproximativ 85 % din firmele de investiții din SEE își limitează activitățile la:

- oferirea de consultanță pentru investiții;
- primirea și transmiterea ordinelor;
- gestionarea portofoliilor și
- executarea ordinelor.

Aționând ca un important centru nodal pentru piețele de capital și activitățile de investiții, Regatul Unit are cel mai mare număr de firme de investiții din SEE, aproximativ jumătate dintre acestea având sediul în acest stat, și este urmat de Germania, Franța, Țările de Jos și Spania. Majoritatea firmelor de investiții din SEE sunt mici sau mijlocii. ABE estimează că circa opt firme de investiții, concentrate, în mare parte, în Regatul Unit, controlează aproximativ 80 % din activele tuturor firmelor de investiții din SEE.

¹ A se vedea Comunicarea referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital, COM(2017) 292 final, 8 iunie 2017, și Comunicarea privind intensificarea supravegherii integrate pentru a consolida uniunea piețelor de capital și integrarea financiară într-un mediu aflat în schimbare, COM(2017) 542 final, 20 septembrie 2017.

² Raportul ABE privind firmele de investiții, ca răspuns la solicitarea de aviz din partea Comisiei din decembrie 2014 (EBA/Op/2015/20), tabelul 12: Populația de firme de investiții, pe categorii, în funcție de țară, p. 96. <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

Printre noile sale acțiuni prioritare vizând consolidarea piețelor de capital și construirea unei uniuni a piețelor de capital, Comisia a anunțat, prin urmare, în evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital³, că va propune un cadru prudențial și de supraveghere mai eficace pentru firmele de investiții, calibrat cu dimensiunea și natura firmelor de investiții, pentru a stimula concurența și a îmbunătăți accesul investitorilor la noi oportunități și la modalități mai bune de gestionare a riscurilor. Dat fiind rolul central pe care îl îndeplinesc în prezent firmele de investiții din Regatul Unit în acest domeniu, decizia acestei țări de a se retrage din UE accentuează și mai mult necesitatea de a actualiza arhitectura de reglementare la nivelul UE pentru a sprijini această evoluție.

Propunerile referitoare la prezentul regulament și directiva însoțitoare („prounerile”) au fost incluse în programul de lucru al Comisiei pentru 2017 ca exercițiu REFIT. Obiectivul propunerilor constă în a garanta faptul că firmele de investiții fac obiectul unor cerințe de capital, de lichiditate, precum și al altor cerințe prudențiale-cheie și al unor mecanisme de supraveghere corespunzătoare care sunt adaptate la activitatea lor, dar suficient de solide pentru a surprinde într-o manieră adecvată din punct de vedere prudențial riscurile pe care le înregistrează firmele de investiții, pentru a proteja stabilitatea piețelor financiare ale UE. Propunerile sunt rezultatul unei reexaminări prevăzute la articolul 493 alineatul (2), la articolul 498 alineatul (2) și la articolul 508 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (Regulamentul privind cerințele de capital sau CRR)⁴ care, împreună cu Directiva 2013/36/UE (Directiva privind cerințele de capital IV sau CRD IV)⁵, constituie actualul cadru prudențial pentru firmele de investiții. Atunci când au convenit cu privire la aceste texte, colegiitorii au stabilit ca întregul cadru aplicabil firmelor de investiții să facă obiectul unei reexaminări, având în vedere faptul că normele acestuia se axează, în mare măsură, pe instituțiile de credit.

Spre deosebire de instituțiile de credit, firmele de investiții nu atrag depozite și nu acordă împrumuturi. În consecință, sunt mult mai puțin expuse la riscul de credit și la riscul ca deponenții să își retragă banii într-un termen scurt. Serviciile lor pun accentul pe instrumentele financiare – spre deosebire de depozite, acestea nu se plătesc la valoarea nominală, ci fluctuează în funcție de evoluția pieței. Totuși, ele se află în concurență cu instituțiile de credit pentru furnizarea de servicii de investiții, pe care instituțiile de credit le pot oferi clienților lor în temeiul licenței bancare. Instituțiile de credit și firmele de investiții sunt, prin urmare, două tipuri de instituții diferite din punct de vedere calitativ, cu două modele de afaceri principale diferite, dar cu o oarecare suprapunere a serviciilor pe care le pot oferi.

Firmele de investiții au făcut obiectul normelor prudențiale ale UE alături de instituțiile de credit încă din 1993, an în care a intrat în vigoare primul cadru al UE de reglementare a activităților firmelor de investiții. Înlocuit în prezent de Directiva privind piețele

³ COM(2017) 292 final.

⁴ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1-337).

⁵ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338-436).

instrumentelor financiare (MiFID)⁶ și, începând din ianuarie 2018, de MiFID II/MiFIR⁷, acest cadru stabilește condițiile pentru cerințele de autorizare, organizaționale și de conduită profesională în care se pot furniza servicii de investiții investitorilor, precum și alte cerințe care reglementează buna funcționare a piețelor financiare.

Cadrul prudential pentru firmele de investiții prevăzut în CRR/CRD IV funcționează împreună cu MiFID. În general, cerințele prudenciale privind instituțiile financiare sunt concepute astfel încât (i) să se asigure că acestea dispun de resurse suficiente pentru a rămâne viabile din punct de vedere financiar și pentru a-și desfășura serviciile de-a lungul ciclurilor economice sau (ii) să permită o lichidare ordonată fără a provoca prejudicii economice nejustificate clienților lor sau stabilității piețelor în care își desfășoară activitatea. Prin urmare, cerințele prudenciale ar trebui să reflecte riscurile cu care se confruntă și pe care le reprezintă diferitele instituții financiare, să fie proporționale cu probabilitatea apariției riscurilor și, în general, să găsească un echilibru între garantarea siguranței și solidității diferitelor instituții financiare și evitarea unor costuri excesive care le-ar putea împiedica să își exercite activitatea în mod viabil.

Firmele de investiții de importanță sistemică, dintre care o parte sunt identificate ca fiind globale, sau alte instituții de importanță sistemică prevăzute la articolul 131 din CRD IV ar trebui să facă în continuare obiectul cadrului CRR/CRD IV, inclusiv al modificărilor propuse de Comisie la 23 noiembrie 2016⁸, în conformitate cu abordarea revizuită pentru identificarea acestora în propuneri. Acest lucru se datorează faptului că firmele respective își asumă și subscriu în general riscuri la o scară semnificativă în cadrul pieței unice. Activitățile lor le expun la riscul de credit, care ia în principal forma riscului de credit al contrapărții, precum și la riscul de piață corespunzător pozițiilor asumate pe cont propriu, fie pentru clienții lor, fie pentru ele însele. Prin urmare, aceste firme constituie un risc mai mare la adresa stabilității financiare, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare. Având în vedere aceste riscuri și pentru a asigura condiții de concurență echitabile, astfel de firme de investiții de importanță sistemică ar trebui tratate ca instituții de credit.

După cum s-a anunțat în Comunicarea Comisiei din septembrie 2017 privind revizuirea

⁶ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1-44).

⁷ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349-496) și Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84-148).

⁸ În concordanță cu cea de a doua serie de recomandări din partea ABE din octombrie 2016 (Avizul Autorității Bancare Europene cu privire la partea întâi din solicitarea de aviz privind firmele de investiții, <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1639033/Opinion+of+the+European+Banking+Authority+on+the+First+Part+of+the+Call+for+Advice+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2016-16%29.pdf>), Comisia a propus, în noiembrie 2016, ca firmele de investiții identificate ca globale sau ca alte instituții de importanță sistemică (G-SII, O-SII) în conformitate cu articolul 131 din Directiva privind cerințele de capital să facă în continuare obiectul versiunii revizuite a Regulamentului privind cerințele de capital. În luna martie 2017, existau opt firme de investiții în această categorie, toate cu sediul în Regatul Unit. Comisia a propus, de asemenea, să existe posibilitatea ca alte firme de investiții să nu fie afectate de aceste modificări. A se vedea: Propunerile Comisiei de revizuire a Regulamentului și a Directivei privind cerințele de capital din 23 noiembrie 2016, https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en

normelor referitoare la autoritățile europene de supraveghere⁹ (ESA), acest lucru ar presupune, de asemenea, printre altele, ca activitățile lor în statele membre participante la uniunea bancară să facă obiectul unei supravegheri directe din partea BCE în cadrul mecanismului unic de supraveghere. În prezent, aceste firme se regăsesc în mare parte în Regatul Unit, dar analizează planuri de relocalizare a unor părți din activitățile lor în UE-27, în special în statele membre care participă la uniunea bancară. Deși dispozițiile în cauză nu vizează decât un număr mic de firme, acestea reprezintă o parte importantă din totalul activelor și al volumului de activitate al tuturor firmelor de investiții din UE.

Pentru alte firme de investiții este mai problematic faptul că în cadrul prudențial actual se pune accentul pe instituțiile de credit și pe riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă acestea, mai degrabă decât pe firmele de investiții. Serviciile furnizate de aceste firme și riscurile pe care acestea le pot genera nu sunt, în mare măsură, abordate în mod explicit de normele existente. Dintre cele opt servicii de investiții pe care firmele de investiții sunt autorizate să le furnizeze conform MiFID¹⁰, numai (i) tranzacționării pe cont propriu și (ii) subscrierii sau plasării de instrumente financiare cu angajament ferm le corespund în mod clar cerințe prevăzute în CRR. Pentru alte servicii de investiții (primirea și trimiterea de ordine, executarea de ordine, administrarea de portofolii, serviciile de consultanță pentru investiții, plasarea de instrumente fără angajament ferm, operarea unui sistem multilateral de tranzacționare), astfel de cerințe lipsesc, conducând la o acoperire imprecisă a riscurilor implicate. Deși limitate în unele cazuri, riscurile inerente acestor activități pentru firmă și, în consecință, pentru clienții firmei și piețele pe care își desfășoară activitatea nu sunt, prin urmare, reflectate într-un mod bine direcționat.

Apar astfel trei probleme principale, care sunt evaluate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește propunerile.

În primul rând, deși cadrul ține seama, într-o anumită măsură, sub forma unor derogări, de diferitele tipuri de profiluri comerciale ale firmelor de investiții, pentru multe firme aceasta reprezintă, în general, o sursă de o complexitate considerabilă în materie de reglementare. În al doilea rând, cerințele și derogările detaliate constituie o aproximare rudimentară și insensibilă la risc a riscurilor reale cu care se confruntă și pe care le prezintă firmele de investiții, care diferă de cele ale băncilor. În al treilea rând, din cauza complexității sale inerente și a lipsei de sensibilitate la risc, punerea în aplicare de către statele membre duce la fragmentarea peisajului general de reglementare pentru firmele de investiții, existând posibilitatea unui arbitraj de reglementare dăunător. Ar putea fi amenințate astfel integritatea și funcționarea pieței unice.

Propunerile au ca obiectiv abordarea problemelor legate de cadrul existent și facilitarea în același timp a accesului la activitate și a desfășurării activității de către firmele de investiții atunci când este posibil. În special, propunerile stabilesc un cadru prudențial mai bine adaptat modelelor de afaceri ale acestor firme. Ele cuprind cerințe mai adecvate și mai sensibile la risc pentru firmele de investiții, identificând mai bine riscurile pe care acestea le prezintă și cu care se confruntă realmente în cadrul diferitelor tipuri de modele de afaceri. În cele din urmă, acestea constituie un set de instrumente de reglementare mai raționalizat, menit să le permită autorităților de supraveghere prudențială să își exercite în mod eficace controlul.

⁹ COM(2017) 542 final.

¹⁰ MiFID II va adăuga pe această listă serviciul de investiții „operarea unui sistem organizat de tranzacționare”.

Astfel cum se prevede în articolele din CRR, revizuirea cadrului prudențial pentru firmele de investiții a fost realizată în consultare cu ABE, cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) și cu autoritățile competente ale statelor membre reprezentate în aceste autorități europene de supraveghere. După o primă solicitare de aviz din partea Comisiei în decembrie 2014, ABE a publicat, în decembrie 2015, primul său raport referitor la cadrul prudențial actual pentru firmele de investiții, solicitând modificarea abordării actuale pentru toate firmele de investiții, cu excepția celor mai mari și mai importante din punct de vedere sistemic¹¹. În urma celei de a doua solicitări de aviz din partea Comisiei, care a avut loc în iunie 2016, ABE a publicat, în noiembrie 2016, un document de reflecție pentru consultare care se axează pe un potențial nou regim prudențial pentru marea majoritate a firmelor de investiții¹². Luând în considerare feedback-ul și datele suplimentare colectate de la firmele de investiții și de la autoritățile naționale competente, ABE a publicat recomandările sale finale în septembrie 2017¹³. Propunerile se bazează pe aceste recomandări în toate aspectele-cheie, cu excepția identificării firmelor de investiții de importanță sistemică, din motivele explicate în documentul însoțitor de lucru al serviciilor Comisiei și sintetizate în cadrul secțiunii privind „evaluarea impactului” de mai jos.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere completează revizuirea în curs a regimului prevăzut în CRR/CRD IV pentru instituțiile de credit în urma propunerilor adoptate de Comisie la 23 noiembrie 2016, care au permis tuturor firmelor de investiții nesistemică să nu aplice dispozițiile sale revizuite¹⁴. Această opțiune a fost introdusă ca o recunoaștere a faptului că aceste dispoziții revizuite nu au fost concepute ținând cont de majoritatea firmelor de investiții și ar fi mărit și mai mult gradul de complexitate al cadrului de reglementare existent. Revizuirea regimului prudențial pentru majoritatea firmelor de investiții, invocată, de asemenea, în prezenta propunere, era deja într-un stadiu avansat în momentul respectiv și s-a considerat disproporționată impunerea unui regim și mai complex asupra acestor firme pentru o perioadă scurtă de timp, în așteptarea punerii în aplicare a noului regim. Prin urmare, prezenta propunere instituie un nou regim pentru majoritatea firmelor de investiții, excluzându-le în totalitate din cadrul CRR/CRD IV și menținând doar firmele de investiții de importanță sistemică în domeniul de aplicare al acestuia din urmă, inclusiv al dispozițiilor sale revizuite, în conformitate cu abordarea revizuită pentru identificarea acestora în prezenta propunere.

De asemenea, propunerea este în conformitate cu MiFID și MiFID II/MiFIR. Prin stabilirea unor cerințe prudențiale adaptate activității și riscurilor aferente firmelor de investiții, se clarifică situațiile în care se aplică aceste cerințe și motivele aplicării lor. Ca atare,

¹¹ Raportul ABE privind firmele de investiții, ca răspuns la solicitarea de aviz din partea Comisiei din decembrie 2014 (EBA/Op/2015/20), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

¹² Elaborarea unui nou regim prudențial pentru firmele de investiții (EBA/DP/2016/02), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1647446/Discussion+Paper+on+a+new+prudential+regime+for+Investment+Firms+%28EBA-DP-2016-02%29.pdf/cf75b87e-2db3-47a3-b1f3-8a30fa6962da>

¹³ Avizul ABE privind elaborarea unui nou cadru prudențial pentru firmele de investiții (EBA/Op/2017/11), [https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+\(EBA-Op-2017-11\).pdf](https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+(EBA-Op-2017-11).pdf)

¹⁴ Propunerile Comisiei de revizuire a Regulamentului și a Directivei privind cerințele de capital din 23 noiembrie 2016, https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en

propunerea permite evitarea anumitor cazuri de aplicare arbitrară a cerințelor prudențiale din actualul cadru, care decurg din faptul că cerințele sunt stabilite în primul rând în raport cu serviciile de investiții enumerate în MiFID, și nu în raport cu acumularea efectivă de riscuri care caracterizează tipurile și volumele de activitate exercitată de firmele de investiții.

MiFID II și MiFIR au fost adoptate în urma crizei financiare și vizează piețele de titluri de valoare, intermediarii de servicii de investiții financiare și locurile de tranzacționare. Noul cadru consolidează și înlocuiește actualul cadru MiFID I. Având în vedere revizuirea cadrului prudențial pentru firmele de investiții, este, de asemenea, necesar să se asigure că firmele din țări terțe care furnizează servicii transfrontaliere în UE nu beneficiază de un tratament mai favorabil decât firmele din UE în materie de cerințe prudențiale, fiscale și de supraveghere. Prezenta propunere ar urma să aducă modificări specifice regimului de echivalență existent pentru firmele din țări terțe în temeiul articolelor 46 și 47 din MiFIR în scopul de a menține condiții de concurență echitabile între firmele din UE și firmele din țări terțe.

- **Coerența cu alte domenii de politică a Uniunii**

Firmele de investiții îndeplinesc un rol important în ceea ce privește facilitarea fluxurilor de investiții în întreaga UE. În consecință, revizuirea face parte și din inițiativele Comisiei menite să asigure o piață unică puternică și echitabilă, cu un sistem financiar și o uniune a piețelor de capital funcționale, pentru a mobiliza investiții și a stimula creșterea economică și crearea de locuri de muncă¹⁵. Un cadru prudențial și de supraveghere mai adecvat, cu costuri de asigurare a conformității mai mici pentru firmele de investiții ar trebui (i) să amelioreze condițiile generale pentru întreprinderi; (ii) să stimuleze intrarea pe piață și concurența în acest proces și (iii) să îmbunătățească accesul investitorilor la noi oportunități și la modalități mai bune de gestionare a riscurilor lor.

Abordarea revizuită pentru identificarea firmelor de investiții de importanță sistemică care ar trebui să rămână în cadrul CRR/CRD IV este, de asemenea, în concordanță cu obiectivul de a se evita lacunele în ceea ce privește funcționarea uniunii bancare. Evoluțiile structurale recente înregistrate pe piață indică faptul că grupurile bancare din țările terțe au structuri din ce în ce mai complexe în UE, funcționând prin intermediul unor entități care scapă de sub supravegherea exercitată de BCE în cadrul mecanismului unic de supraveghere. Astfel cum s-a subliniat în Comunicarea Comisiei din octombrie 2017 privind finalizarea uniunii bancare¹⁶, asigurarea faptului că firmele de investiții de importanță sistemică rămân în cadrul CRR/CRD IV în conformitate cu abordarea utilizată pentru identificarea lor în prezenta propunere le înscris, de asemenea, sub incidența supravegherii prudențiale exercitate de autoritățile de supraveghere bancară și, pentru activitățile lor în statele membre care participă la uniunea bancară, sub incidența supravegherii prudențiale exercitate de BCE.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene conferă instituțiilor europene competența de a stabili dispoziții corespunzătoare care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne (articolul 114 TFUE). Printre aceste dispoziții se numără actele legislative referitoare la

¹⁵ Comunicarea referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital, iunie 2017, COM(2017) 292, https://ec.europa.eu/info/publications/mid-term-review-capital-markets-union-action-plan_en

¹⁶ COM(2017) 592 final.

normele prudențiale și la alte norme pentru prestatorii de servicii financiare; în acest caz, furnizarea de servicii de investiții. Dispozițiile prezentei propuneri de regulament le înlocuiesc pe cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care sunt, de asemenea, bazate pe articolul 114 din TFUE, întrucât se referă la firmele de investiții.

- **Subsidiaritatea**

Propunerea revizuieste și simplifică normele existente ale UE care reglementează tratamentul prudențial al firmelor de investiții în scopul de (i) a gestiona și a aborda mai bine riscurile în modelele lor de afaceri; (ii) a asigura condiții de concurență mai echitabile în rândul firmelor și (iii) a spori convergența în materie de supraveghere. În acest scop, un nou cadru al UE ar trebui să îl înlocuiască pe cel existent, mai degrabă decât să se atribuie aceste opțiuni cadrelor de reglementare din statele membre, întrucât firmele de investiții autorizate în prezent în temeiul MiFID oferă în mod obișnuit servicii consumatorilor din alte țări ale UE. Introducerea de către statele membre a unor modificări separate și dispartate ale normelor ar putea conduce la denaturări ale concurenței și la tratamente discriminatorii, care ar avea un efect de fragmentare a pieței unice. Astfel ar putea apărea mai multe cazuri de arbitraj de reglementare dăunător, cu posibile efecte de domino asupra stabilității financiare și a protecției investitorilor în alte state membre în cazul unor probleme. De asemenea, s-ar putea denatura gama și tipul de servicii de investiții care sunt disponibile într-un anumit stat membru, ceea ce ar putea dăuna eficienței generale a pieței și opțiunilor investitorilor. Normele revizuite ar trebui să evite discrepanțele nejustificate în materie de reglementare și să asigure condiții de concurență echitabile pentru toate firmele autorizate în cadrul pieței unice.

- **Proporționalitatea**

Acesta fiind un exercițiu REFIT, obiectivul principal este de a face noul cadru pentru firmele de investiții mai adecvat, mai relevant și mai proporțional decât cel existent. În consecință, prezenta propunere asigură un echilibru, garantând că cerințele sunt simultan:

- cuprinzătoare și suficient de solide pentru a surprinde riscurile firmelor de investiții într-un mod fiabil din punct de vedere prudențial și
- suficient de flexibile pentru a viza diferitele tipuri de modele de afaceri fără a afecta capacitatea acestora de a funcționa într-un mod viabil din punct de vedere comercial.

Propunerea urmărește să garanteze faptul că, pentru atingerea acestui echilibru, costurile regimului sunt menținute la un nivel minim, atât în ceea ce privește cerințele de capital, cât și costurile de asigurare a conformității și costurile administrative conexe, care sunt generate de necesitatea de a gestiona personalul și sistemele în vederea aplicării noilor cerințe și de a efectua raportările referitoare la conformitate către autoritățile de supraveghere.

Astfel cum s-a subliniat în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei, se preconizează că aceste costuri conexe vor scădea permanent, la început existând unele costuri noi punctuale. În ceea ce privește capitalul, o opțiune de politică generală ce a stat la baza activității de revizuire și a influențat aspectele menționate anterior este obiectivul care constă în asigurarea faptului că, în medie, cerințele de capital de la nivelul UE aplicabile firmelor de investiții nu cresc prea mult. Acest fapt se traduce prin efecte de distribuție diferite pentru anumite tipuri de firme. Acestea sunt atenuate de dispozițiile propunerii, cele mai importante efecte fiind introduse treptat și plafonate.

- **Alegerea instrumentului**

Este ales un regulament deoarece dispozițiile sale înlocuiesc dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 575/2013 referitoare la firmele de investiții. Se obține astfel același efect juridic direct ca în cadrul de reglementare actual, asigurându-se că obiectivele propunerii sunt atinse în mod consecvent în întreaga UE și contribuindu-se la crearea unei certitudini sporite și a unor condiții de concurență echitabile pentru firme.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluarea *ex-post* a legislației existente**

Evaluarea cadrului CRR/CRD IV existent, care se bazează pe analiza efectuată de ABE și ESMA în raportul lor din 2015¹⁷ și, în special, pe activitatea și analiza paralelă a serviciilor Comisiei, este sintetizată în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei.

Evaluarea concluzionează că normele existente, care se bazează pe standardele internaționale de reglementare pentru marile grupuri bancare și sunt orientate către riscurile aferente băncilor, își ating doar parțial obiectivele în ceea ce privește (i) asigurarea unei cantități suficiente de capital pentru riscurile aferente majorității firmelor de investiții; (ii) menținerea sub control a costurilor de asigurare a conformității; (iii) asigurarea unor condiții de concurență echitabile pe întreg teritoriul UE și (iv) asigurarea unei supravegheri prudențiale eficace. Multe dintre dispozițiile cadrului existent sunt considerate inefficiente și ineficace în această privință. Excepția o reprezintă firmele de investiții mari și de importanță sistemică a căror dimensiune, profil de risc și grad de interconectare cu alți participanți de pe piețele financiare sunt „similare băncilor”.

În rest, s-a apreciat că menținerea situației existente creează (i) o complexitate excesivă și sarcini disproporționate în ceea ce privește asigurarea conformității, în special pentru numeroase firme mici și mijlocii; (ii) indicatori și cerințe prudențiale care sunt prea puțin adaptate și insuficient de sensibile la risc pentru a surprinde cu precizie riscurile aferente firmelor de investiții și (iii) cazuri de punere în aplicare divergentă la nivel național a normelor și fragmentarea cadrului de reglementare din UE.

- **Consultările părților interesate**

Părțile interesate au fost consultate în mai multe rânduri în cursul revizuirii. În ceea ce privește principalele etape, după o primă solicitare de aviz din partea Comisiei în decembrie 2014, ABE a publicat, în decembrie 2015, un raport cu privire la cadrul prudențial actual pentru firmele de investiții, împreună cu propuneri de modificare. Acesta realizează o analiză cuprinzătoare a situației actuale, care este accesibilă publicului și conține date privind numărul și tipurile de firme de investiții din statele membre. Analiza a contribuit la extinderea revizuirii la părțile interesate asupra cărora este posibil ca normele respective să nu aibă efecte directe și le-a încurajat să se alăture dezbaterilor ulterioare.

La 4 noiembrie 2016, ABE a publicat un document de reflecție pentru consultare, care se

¹⁷ Raportul ABE privind firmele de investiții, ca răspuns la solicitarea de aviz din partea Comisiei din decembrie 2014 (EBA/Op/2015/20), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

axează pe un potențial nou regim prudential pentru firmele de investiții. Documentul a fost deschis pentru observații timp de 3 luni. ABE a publicat proiectul său de recomandări la 3 iulie 2017, invitând părțile interesate să formuleze observații. Activitatea ABE a fost, de asemenea, sprijinită de un exercițiu de colectare de date detaliate care a implicat firmele de investiții. Acest exercițiu a fost realizat de autoritățile naționale competente, în numele ABE, în două etape, în 2016 și 2017.

Având în vedere consultarea publică detaliată și colectarea datelor întreprinse de ABE, Comisia a considerat că nu este necesar să efectueze o consultare publică generală în paralel. În schimb, serviciile Comisiei au consultat părțile interesate în mod punctual pentru a colecta opinii suplimentare cu privire la elementele principale ale revizuirii. S-au organizat:

- o masă rotundă cu părțile interesate din sectorul de profil (firme de investiții, investitori, cabinete de avocatură, consultanți) care a avut loc la 27 ianuarie 2017 și a vizat proiectele de propuneri formulate de ABE pentru un viitor regim;
- un atelier privind costurile legate de regimul actual care a avut loc la 30 mai 2017 și
- un atelier privind proiectul final de recomandări al ABE, care a avut loc la 17 iulie 2017.

Revizuirea a fost discutată cu statele membre în cadrul Comitetului pentru servicii financiare în martie și octombrie 2017 și în cadrul Grupului de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți, în iunie și septembrie 2017. De asemenea, au fost luate în considerare contribuțiile transmise de părțile interesate cu privire la evaluarea inițială a impactului efectuată de Comisie și publicată în martie 2017¹⁸. În fine, Comisia a ținut totodată seama de contribuțiile primite anterior în cadrul cererii ample de contribuții privind eficiența, consecvența și coerența globală a cadrului UE de reglementare a serviciilor financiare; în acest context, mai mulți respondenți au subliniat diferite aspecte relevante pentru revizuire¹⁹.

Firmele de investiții reprezintă diferite modele de afaceri, iar opiniile lor tind să se concentreze asupra aspectelor din cadrul propunerilor care le sunt specifice. Acest lucru complică comparațiile transversale între ponderile relative ale pozițiilor exprimate de părțile interesate. Cu toate acestea, în general, marea majoritate a părților interesate salută un cadru prudential mai bine adaptat modelelor lor de afaceri. Ele subliniază faptul că relevanța lor sistemică este limitată și că cerințele de capital ar trebui să se concentreze pe asigurarea faptului că pot fi lichidate în mod ordonat. În ceea ce privește cerințele specifice care se aplică modelului lor de afaceri specific, firmele de investiții care furnizează exclusiv servicii de agent și nu încheie tranzacții cu instrumente financiare utilizând propriile bilanțuri critică, în general, propunerile pentru crearea unei legături între cerințele de capital și dimensiunea portofoliilor clienților pe care le administrează în mod liniar. Deși multe firme care tranzacționează pe cont propriu sunt de acord că actualul cadru pentru reflectarea riscului de piață are unele avantaje în raport cu riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă firmele respective, alte firme de tranzacționare consideră că acesta exagerează riscurile prezentate de metodele și produsele pe care le tranzacționează. Aceste opinii au fost luate în considerare la calibrarea noilor indicatori de risc care au fost propuși (factorii K – a se vedea mai jos) și s-a prevăzut posibilitatea de a introduce treptat și de a plafona cerințe mai stricte.

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2017-1546878_en

¹⁹ A se vedea, de exemplu, diversele răspunsuri primite în cadrul cererii de contribuții a Comisiei din 2015 http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Revizuirea a fost efectuată pe baza unei recomandări cuprinzătoare furnizate de ABE, în consultare cu ESMA, astfel cum se prevede la articolele relevante din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care constituie temeiul juridic pentru revizuire [în special articolul 508 alineatele (2) și (3)]. Principalele documente publice prezentate de ABE au fost următoarele:

- raportul din decembrie 2015, care cuprinde o evaluare cuprinzătoare a situației actuale și recomandările inițiale de modificare;
- documentul de reflecție din noiembrie 2016, care a fost publicat în vederea consultării cu privire la contururile unui eventual nou regim și
- raportul final din septembrie 2017 cu recomandări detaliate.

Calibrarea exactă a recomandărilor privind noile cerințe de capital a fost sprijinită de un exercițiu de colectare de date detaliate care a implicat firmele de investiții. Acest exercițiu a fost realizat de autoritățile naționale competente, în numele ABE, în două etape, în 2016 și 2017. Comisia a fost implicată de-a lungul întregului proces și a putut beneficia de discuțiile în care au fost evaluate avantajele și dezavantajele recomandărilor de politică detaliate pe măsură ce acestea interveneau.

- **Evaluarea impactului**

În conformitate cu setul de instrumente pentru o mai bună reglementare (instrumentul 9), Comisia nu trebuie să realizeze nicio evaluare a impactului atunci când o agenție a UE a fost mandată să efectueze lucrări de elaborare a politicilor și analiza aferentă, în măsura în care propunerea Comisiei nu diferă semnificativ de recomandările agenției, iar serviciile Comisiei consideră că evaluarea agenției este de o calitate suficientă.

Deși Comitetul de analiză a reglementării a examinat un proiect de evaluare a impactului pentru această inițiativă, s-a considerat că un document de lucru al serviciilor Comisiei este mai adecvat, având în vedere faptul că mandatul specific de revizuire se bazează pe consultanța oferită de ESA, pe consultarea părților interesate și pe lucrări tehnice. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește propunerile are, prin urmare, drept obiectiv să explice consultanța oferită de ESA, inclusiv rezultatele analizelor și consultărilor lor, oferind în același timp punctele de vedere ale serviciilor Comisiei asupra concluziilor sale, cu scopul de a orienta procesul decizional al Comisiei.

În ceea ce privește cerințele de capital, ABE estimează că în urma avizului său aceste cerințe vor spori, în medie, pentru toate firmele de investiții din UE care nu sunt de importanță sistemică cu 10 % comparativ cu cerințele aferente pilonului 1 actual și vor scădea cu 16 % față de totalul cerințelor aplicate ca urmare a majorărilor din cadrul pilonului 2. Modul în care aceste efecte ar fi distribuite între firmele de investiții depinde de dimensiunea acestora, de serviciile de investiții pe care le furnizează și de modul în care li se vor aplica noile cerințe de capital. După cum se detaliază în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește propunerile, inclusiv în anexa II la acest document, creșterea agregată de 10 % a cerințelor aferente pilonului 1 este rezultatul reducerii considerabile a cerințelor pentru anumite firme și al creșterii cu peste 10 % a cerințelor pentru alte firme. În privința fondurilor proprii disponibile, ABE constată că numai câteva firme nu ar reuși să dețină capital suficient pentru a îndeplini cu ușurință noile cerințe – este cazul unui număr mic de furnizori de consultanță de investiții, firme de tranzacționare și firme de servicii multiple. Totuși, în cazul firmelor din această categorie pentru care cerințele ar fi de peste două ori mai

mari decât cerințele actuale care li se aplică, ar putea fi acordat un plafon pentru un anumit număr de ani.

Documentul de lucru al serviciilor Comisiei concluzionează că, în ansamblu, recomandările ABE sunt considerate a fi un mijloc adecvat și proporțional pentru atingerea obiectivelor revizuirii într-un mod eficace și eficient în comparație cu situația actuală. În general, consultanța oferită de ABE reprezintă un pas pozitiv clar către un cadru prudential pentru firmele de investiții care să poată garanta că acestea funcționează pe o bază financiară solidă și că, în același timp, perspectivele lor comerciale nu sunt îngrădite. Ca atare, consultanța ar trebui să sprijine obiectivele revizuirii în mod echilibrat. Pe de o parte, ar trebui să contribuie la asigurarea faptului că riscurile aferente firmelor de investiții pentru clienți și piețe sunt abordate într-o manieră mai precisă atât în cadrul operațiunilor lor în curs, cât și în cazul în care au nevoie să fie lichidate. Pe de altă parte, ar trebui să contribuie la asigurarea faptului că aceste firme pot să își îndeplinească pe deplin rolul în ceea ce privește facilitarea fluxurilor de investiții în întreaga UE, ceea ce este în conformitate cu obiectivul uniunii piețelor de capital de a mobiliza economiile și investițiile pentru a stimula creșterea economică și crearea de locuri de muncă.

Singura diferență față de recomandările ABE constă în identificarea firmelor de investiții de importanță sistemică. În loc ca această identificare să fie amânată și clarificată prin criterii care urmează a fi elaborate în cadrul unor norme tehnice de punere în aplicare a propunerilor, astfel cum recomandă ABE, s-a considerat că este mai adecvat ca aceasta să se realizeze în propunerile de față, pentru a se asigura condiții echitabile de reglementare între instituțiile de credit și firmele de investiții de importanță sistemică. Cu privire la acest aspect, propunerile depășesc recomandările formulate de ABE în avizul său privind revizuirea activității firmelor de investiții. Propunerile urmează totuși avizul ABE în ceea ce privește aspectele referitoare la decizia Regatului Unit de a părăsi UE²⁰.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Astfel cum s-a subliniat în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei, se preconizează că simplificarea normelor prudenciale pentru marea majoritate a firmelor de investiții le va reduce în mod considerabil sarcinile administrative și de asigurare a conformității. Ar putea fi eliminate diferite cerințe de reglementare și de raportare redundante, permițându-se utilizări mai productive ale capitalului dedicat respectării cerințelor de reglementare. Prin stabilirea unor cerințe de capital și a altor cerințe prudenciale, inclusiv în ceea ce privește remunerarea și guvernanța, care să fie proporționale în cazul firmelor de investiții, propunerile atenuează pentru prima dată costurile semnificative pe care aceste firme le suportă ca urmare a cerințelor definite în raport cu băncile în cadrul regimului actual. S-ar pune astfel capăt sarcinii complicate de corelare și reconciliere a datelor comerciale cu un cadru de reglementare și un regim de raportare neadaptate.

Se preconizează că firmele de investiții care sunt IMM-uri²¹ se vor număra printre principalii

²⁰ Avizul Autorității Bancare Europene cu privire la aspecte legate de retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană (EBA/Op/2017/12) din 12 octombrie 2017, <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1756362/EBA+Opinion+on+Brexit+Issues+%28EBA-Op-2017-12%29.pdf>

²¹ Astfel cum sunt definite în Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36-41), adică întreprinderile care au mai puțin de 250 de angajați și a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 50 de milioane EUR și/sau al căror total al bilanțului anual nu depășește 43 de milioane EUR.

beneficiari. Un cadru prudential mai proporțional și adecvat pentru aceste firme ar trebui să contribuie la îmbunătățirea condițiilor pentru desfășurarea activității, iar barierele la intrarea pe piață ar trebui să scadă. De exemplu, raționalizarea cadrului împovărat de raportare ar reduce sarcinile administrative și costurile de asigurare a conformității pentru IMM-uri, inclusiv pentru firmele inovatoare care doresc să se dezvolte prin mijloace digitale. De asemenea, exonerând firmele de investiții mici și neinterconectate de la normele actuale în materie de guvernanta și remunerare, astfel cum se prevede în cadrul CRD IV/CRR în vigoare, propunerile ar reduce costurile administrative și de asigurare a conformității pentru aceste firme. Se estimează că vor exista unele costuri punctuale ale trecerii la noul regim, întrucât firmele trebuie să își revizuiască sistemele de gestionare a riscurilor, să actualizeze departamentele de verificare a conformității și să revizuiască contractele cu firmele de avocatură și alți furnizori de servicii cu care colaborează în prezent pentru a facilita asigurarea conformității. Cu toate acestea, economiile în materie de costuri de asigurare a conformității ar trebui să sprijine obiectivele uniunii piețelor de capital în general, ajutând firmele de investiții să își îndeplinească rolul în ceea ce privește mobilizarea economiilor din partea investitorilor în direcția utilizărilor productive.

În ceea ce privește costurile de asigurare a conformității, firmele urmează să economisească de la zeci de mii la sute de mii de euro, în funcție de tipul și de dimensiunea lor. În această etapă nu se cunoaște modul în care aceste reduceri ale costurilor de asigurare a conformității se raportează la modificările cerințelor de capital și se compară cu acestea pentru diferite tipuri de firme, însă acesta ar trebui să figureze în monitorizarea și evaluarea viitoare a cadrului.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere consolidează exercitarea dreptului diverselor firme de investiții de a-și desfășura activitatea fără a fi afectate de norme concepute în principal pentru alte tipuri de actori economici. Măsurile legislative care fac obiectul propunerilor ce stabilesc normele pentru remunerare aplicabile în firmele de investiții respectă principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul de negociere și de acțiune colectivă.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu va avea implicații asupra bugetului UE.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planurile de implementare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Modificările avute în vedere de propuneri ar trebui să fie evaluate pentru a se stabili gradul în care au fost îndeplinite următoarele obiective:

- o clasificare mai simplă a firmelor de investiții într-un mod care reflectă diferitele profiluri de risc ale acestora;
- un set de norme prudenciale, în special cerințe privind capitalul, lichiditățile, remunerarea și guvernanta, care să fie adecvate, proporționale și sensibile la riscurile specifice la care sunt expuse firmele de investiții și care să asigure alocarea capitalului acolo unde este necesar;

- un cadru care să corespundă riscurilor inerente naturii și gamei de activități desfășurate de firmele de investiții într-un mod direct și perceptibil și care să faciliteze, astfel, accesul la activitate; și
- un set simplificat de instrumente de supraveghere care să permită o supraveghere completă și precisă a practicilor comerciale și a riscurilor asociate.

În acest scop, ar putea fi colectate unele dintre următoarele informații, ca parte a unei revizuirii viitoare, pentru a servi drept indicatori pentru evaluarea impactului modificărilor propuse: (i) costurile de asigurare a conformității în termeni de personal, consiliere juridică și raportare în scopuri de reglementare; (ii) nivelurile cerințelor de capital; (iii) alte costuri noi, de exemplu aferente normelor privind lichiditatea; (iv) evoluția numărului de firme între diferitele categorii; (v) modificările ca urmare a recurgerii autorităților competente la majorările din cadrul pilonului 2; (vi) cazurile de intrare în dificultate a firmelor de investiții în noul regim și impactul acestora; și (vii) evoluția dimensiunii firmelor de investiții în ceea ce privește activele și volumele ordinelor clienților.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Obiect și domeniu de aplicare

Propunerea stabilește cerințe în ceea ce privește fondurile proprii, nivelurile de capital minim, riscul de concentrare, lichiditatea, raportarea și publicarea informațiilor în temeiul prezentului regulament pentru toate firmele de investiții care nu au importanță sistemică.

Nivelul de aplicare

Toate firmele de investiții care intră în domeniul de aplicare al regulamentului trebuie să aplice dispozițiile acestuia la nivel individual. Este prevăzută o derogare pentru firmele mici și neinterconectate din cadrul grupurilor bancare ce fac obiectul aplicării și supravegherii consolidate în temeiul CRR/CRD IV. O cerință specifică de capital la nivel de grup se aplică grupurilor formate numai din firme de investiții, societatea-mamă având obligația să asigure suficient capital pentru a sprijini participațiile sale în filialele care sunt firme de investiții.

Fonduri proprii

Instrumentele de capital care se califică drept fonduri proprii pentru ca firmele de investiții să respecte cerințele de capital care li se aplică în temeiul prezentului regulament sunt compuse din aceleași elemente prevăzute în CRR/CRD IV. În acest scop, fondurile proprii de nivel 1 de bază (CET1) ar trebui să reprezinte cel puțin 56 % din capitalul reglementat, fondurile proprii de nivel 1 suplimentar (AT1) ar trebui să fie eligibile până la 44 % din capitalul reglementat, iar fondurile proprii de nivel 2 până la 25 % din capitalul reglementat.

Cerințe de capital

Toate firmele de investiții păstrează în orice moment drept capital minim permanent o sumă egală cu capitalul inițial impus pentru autorizare. Firmele de investiții mici și neinterconectate aplică drept cerință de capital fie această cerință, fie, dacă este mai mare, o cerință bazată pe un sfert din cheltuielile lor generale fixe din exercițiul precedent, calculate

în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/488 al Comisiei²². Aceste firme sunt definite ca fiind cele care nu sunt autorizate să protejeze și să administreze activele clienților, să dețină fonduri ale clienților sau să tranzacționeze pe cont propriu în nume propriu sau care administrează active mai mici de 1,2 miliarde EUR, atât prin administrare discreționară a portofoliului, cât și prin mecanisme nediscreționare (de consultare), tratează ordine zilnice ale clienților în valoare de mai puțin de 100 de milioane EUR pentru tranzacțiile în numerar sau de mai puțin de 1 miliard EUR pentru instrumentele financiare derivate și au un bilanț mai mic de 100 de milioane EUR și venituri totale brute din activități de investiții care sunt mai mici de 30 de milioane EUR. Firmele de investiții care depășesc aceste praguri aplică cea mai ridicată cerință dintre cerința lor de capital minim permanent, cerința bazată pe cheltuielile generale fixe sau cerința calculată prin însumarea cerințelor bazate pe factorii K.

Factorii K

Factorii K reflectă riscurile pentru client (RtC), precum și pentru firmele care tranzacționează pe cont propriu și execută ordinele clienților în nume propriu, riscurile pentru piață (RtM) și riscurile pentru firmă (RtF). Riscurilor pentru client (RtC) le corespund următorii factori K: active administrate (K-AUM), fonduri ale clienților deținute (K-CMH), active protejate și administrate (K-ASA) și ordine ale clienților tratate (K-COH). Riscurilor pentru piață (RtM) le corespunde un factor K pentru riscul de poziție netă (K-NPR) pe baza cerințelor de risc de piață din CRR (partea a treia titlul IV) sau, alternativ, în cazul în care autoritatea competentă permite acest lucru, un factor K bazat pe marjele depuse la membrii compensatori pentru tranzacțiile garantate de aceștia din urmă (K-CMG).

Pragul pentru ca o firmă de investiții să poată beneficia de abordarea standardizată simplificată pentru riscul de piață este modificat pentru a se referi doar la o valoare absolută a activelor totale de 300 de milioane EUR. Riscurilor pentru firmă (RtF) le corespund factorii K pentru incapacitatea de plată a contrapărții la tranzacționare (K-TCD), pentru riscul de concentrare care depășește pragurile definite (K-CON – a se vedea mai jos) și pentru fluxul zilnic de tranzacționare (K-DTF).

K-CMH, K-ASA, K-COH și K-DTF sunt calculate pe baza unei medii mobile din ultimele 3 luni, iar K-AUM pe baza unei medii mobile din anul precedent. Acești factori K se înmulțesc cu coeficienții corespunzători prevăzuți în prezentul regulament pentru a determina cerința de capital. Cerințele de capital pentru K-NPR se determină în conformitate cu CRR, iar pentru K-CON și K-TCD se utilizează o aplicare simplificată a cerințelor corespunzătoare din CRR referitoare la tratamentul expunerilor mari în portofoliul de tranzacționare, respectiv al riscului de credit al contrapărții.

Riscul de concentrare

Firmele de investiții ar trebui să își monitorizeze și să își controleze riscul de concentrare, inclusiv pentru clienții lor. Doar firmele care nu sunt considerate mici și neinterconectate ar trebui să informeze autoritățile competente cu privire la riscurile de concentrare, indicând, de exemplu, o eventuală stare de nerambursare a contrapărților lor, unde dețin fondurile clienților, titlurile de valoare și numerarul propriu și care este riscul de concentrare din veniturile lor. Firmele care tranzacționează pe cont propriu sau execută ordinele clienților în

²² Regulamentul delegat (UE) 2015/488 al Comisiei din 4 septembrie 2014 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014 în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pentru firme, calculate pe baza cheltuielilor generale fixe (JO L 78, 24.3.2015, p. 1-4).

nume propriu nu ar trebui să aibă nicio expunere față de o singură contraparte sau față de contrapărți conectate care să depășească 25 % din capitalul lor reglementat, sub rezerva unor derogări specifice pentru expunerile față de instituțiile de credit sau alte firme de investiții. Aceste limite pot fi depășite doar în cazul în care sunt îndeplinite cerințele de capital K-CON suplimentare. Pentru firmele de investiții specializate în instrumente financiare derivate pe mărfuri sau în certificate de emisii ori instrumente financiare derivate pe acestea care pot avea expuneri concentrate mari față de grupurile nefinanciare cărora le aparțin, aceste limite pot fi depășite fără să se aplice nicio cerință de capital suplimentar, atât timp cât expunerile sunt în scopuri de gestionare a lichidităților sau a riscurilor la nivel de grup.

Lichiditate

Firmele de investiții ar trebui să dispună de proceduri interne pentru a-și monitoriza și a-și gestiona necesarul de lichiditate și ar trebui să dețină cel puțin o treime din cerințele de fonduri proprii calculate pe baza cheltuielilor lor generale fixe sub formă de active lichide. Acestea ar trebui să constea în active de pe lista activelor lichide de înaltă calitate în conformitate cu Regulamentul delegat al Comisiei privind rata de acoperire a necesarului de lichiditate²³, completate cu numerarul propriu negrevat al firmei (care nu poate include fonduri ale clienților), iar în cazul firmelor mici și neinterconectate (cele cărora nu li se aplică factorii K), cu creanțele comerciale și onorariile sau comisioanele de primit în termen de 30 de zile, sub rezerva îndeplinirii unor condiții specifice. În circumstanțe excepționale, firmele de investiții pot scădea sub pragul obligatoriu prin monetizarea activelor lor lichide pentru a-și acoperi necesarul de lichiditate, cu condiția să notifice imediat autoritatea competentă.

Raportarea în scopuri de supraveghere și publicarea informațiilor

Firmele de investiții au obligația de a raporta autorităților lor competente cu privire la respectarea cadrului prudential în conformitate cu cerințele detaliate care urmează să fie definite în măsurile de punere în aplicare de nivelul 2. Firmele cărora li se aplică factorii K au cerințe de raportare mai detaliate decât cele care fac obiectul cerinței de capital minim permanent sau al cerinței de capital calculate pe baza cheltuielilor generale fixe. Aceste firme fac publice nivelurile lor de capital, cerințele lor de capital, politicile și practicile de remunerare, precum și mecanismele lor de guvernanță, în timp ce firmele mici și neinterconectate nu fac obiectul unor cerințe referitoare la publicarea informațiilor.

Dispoziții tranzitorii

Pentru a facilita o tranziție lină a firmelor de investiții la noul regim, cerințele de capital ar face obiectul unor dispoziții tranzitorii, după cum urmează. Pentru o perioadă de cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, firmelor de investiții pentru care cerința de capital în cadrul noului regim ar fi de peste două ori mai mare decât cerința de capital existentă în cadrul actual ar trebui să li se permită să își limiteze cerința de capital la dublul cerinței lor de capital conform CRR/CRD IV. În plus, în această perioadă, firmele de investiții noi care nu au fost niciodată supuse cerințelor de capital în temeiul CRR/CRD IV ar putea aplica o limită egală cu dublul cerinței bazate pe cheltuielile lor generale fixe, iar firmele de investiții care au făcut doar obiectul cerinței de capital inițial în temeiul CRR/CRD IV și-ar putea limita cerința de capital la dublul acestei cerințe pentru a atenua astfel de creșteri. În sfârșit, până la data la

²³ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1-36).

care se împlinesc cinci ani de la punerea în aplicare a prezentului regulament sau până la data aplicării modificărilor adoptate la CRR/CRD IV în ceea ce privește cerințele de capital pentru riscul de piață în temeiul articolului 1 punctul 84 din Propunerea Comisiei de regulament de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, oricare dintre aceste date este mai apropiată, firmele de investiții care fac obiectul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament ar trebui să continue să își calculeze cerința de capital pentru portofoliul de tranzacționare în conformitate cu actualul CRR.

Firmele de investiții de importanță sistemică

Prezenta propunere modifică definiția instituțiilor de credit prevăzută la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din CRR. Se va acorda astfel statutul de instituție de credit marilor firme de investiții care desfășoară activitățile menționate la punctele 3 și 6 din anexa I secțiunea A din MiFID și care dețin active de peste 30 de miliarde EUR. În consecință, marile firme de investiții de importanță sistemică vor continua să aplice CRR/CRD IV și vor face pe deplin obiectul cerințelor prudențiale și de supraveghere aplicabile instituțiilor de credit. Sunt incluse dispoziții privind supravegherea individuală și consolidată a întreprinderii-mamă de către autoritățile competente. Aceasta va însemna, printre altele, că activitățile marilor firme de investiții cu sediul în statele membre participante la uniunea bancară vor fi supuse supravegherii directe exercitate de către BCE în cadrul mecanismului unic de supraveghere. De asemenea, această abordare ar fi în concordanță cu evoluțiile în materie de reglementare din alte jurisdicții (de exemplu, Statele Unite ale Americii, Elveția, Japonia) unde, de la începutul crizei financiare, modul de reglementare și de supraveghere a firmelor de investiții de importanță sistemică a fost din ce în ce mai mult aliniat cu cel aplicat instituțiilor de credit.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 1093/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,
având în vedere avizul Băncii Centrale Europene²⁴,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁵,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Cerințele prudențiale solide sunt parte integrantă din condițiile de reglementare în care instituțiile financiare pot furniza servicii în interiorul Uniunii. Firmele de investiții intră, împreună cu instituțiile de credit, sub incidența Directivei 2013/36/UE²⁶ și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013²⁷ în ceea ce privește tratamentul și supravegherea prudențială, în timp ce autorizarea lor și alte cerințe organizatorice și de conduită sunt stabilite în Directiva 2004/39/CE²⁸.
- (2) Regimurile prudențiale existente prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE se bazează în mare măsură pe versiunile succesive ale standardelor internaționale de reglementare stabilite pentru marile grupuri bancare de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și abordează doar parțial

²⁴ JO C [...], [...], p. [...].

²⁵ JO C [...], [...], p. [...].

²⁶ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338-436).

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1-337).

²⁸ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1-44).

riscurile specifice inerente diverselor activități ale firmelor de investiții. Vulnerabilitățile și riscurile specifice inerente firmelor de investiții ar trebui, prin urmare, să fie abordate în mod expres prin intermediul unor mecanisme prudențiale adecvate și proporționale la nivelul Uniunii.

- (3) Riscurile cu care se confruntă firmele de investiții și riscurile pe care le prezintă pentru clienții lor și pentru piețele pe care își desfășoară activitatea depind de natura și de volumul activităților lor, inclusiv în funcție de modul în care acționează: ca agenți pentru clienții lor, fără să fie parte la tranzacțiile rezultate, sau încheind tranzacții pe cont propriu.
- (4) Prin aplicarea unor cerințe prudențiale solide ar trebui să se asigure că firmele de investiții sunt gestionate în mod ordonat și în interesul clienților lor. Cerințele respective ar trebui să țină cont de potențialul ca firmele de investiții și clienții lor să își asume riscuri excesive, precum și de diferitele grade de risc pe care și-l asumă și pe care îl prezintă firmele de investiții. În egală măsură, astfel de cerințe prudențiale ar trebui să vizeze evitarea impunerii unor sarcini administrative nejustificate firmelor de investiții.
- (5) Multe dintre cerințele care decurg din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE sunt concepute astfel încât să abordeze riscurile comune cu care se confruntă instituțiile de credit. Prin urmare, cerințele existente sunt, în mare măsură, calibrate pentru a menține capacitatea de creditare a instituțiilor de credit de la un ciclu economic la altul și pentru a proteja deponenții și contribuabilii de o eventuală intrare în dificultate, și nu pentru a aborda diferitele profiluri de risc ale firmelor de investiții. Firmele de investiții nu au portofolii mari de credite acordate persoanelor fizice și întreprinderilor și nu atrag depozite. Probabilitatea ca intrarea lor în dificultate să producă efecte negative asupra stabilității financiare globale este mai mică decât în cazul instituțiilor de credit. Riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă firmele de investiții diferă astfel în mod substanțial de riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă instituțiile de credit, iar această diferență ar trebui să se reflecte clar în cadrul prudențial al Uniunii.
- (6) Cerințele prudențiale din cadrul Directivei 2013/36/UE și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 care vizează firmele de investiții se bazează pe cele aplicabile instituțiilor de credit. Firmele de investiții a căror sferă de aplicare a autorizației este limitată la anumite servicii de investiții care nu sunt vizate de cadrul prudențial actual fac obiectul unui număr mare de derogări de la aceste cerințe. Se recunoaște astfel că, în această calitate, firmele respective nu se confruntă cu riscuri de aceeași natură ca instituțiile de credit. Firmele de investiții care desfășoară activități vizate de cadrul actual care implică tranzacționarea de instrumente financiare, însă în mod limitat, fac obiectul cerințelor corespunzătoare în materie de capital prevăzute de acest cadru, dar pot beneficia de derogări în alte domenii, precum lichiditățile, expunerile mari și efectul de levier. Firmele de investiții a căror sferă de aplicare a autorizației nu face obiectul unor astfel de limitări intră sub incidența cadrului complet, împreună cu instituțiile de credit.
- (7) Tranzacțiile cu instrumente financiare, fie că sunt încheiate în scopul gestionării riscurilor, al acoperirii riscurilor și gestionării lichidităților sau în scopul asumării unor poziții direcționale pe valoarea instrumentelor în timp, reprezintă o activitate pe care o pot desfășura atât instituțiile de credit, cât și firmele de investiții autorizate să tranzacționeze pe cont propriu și care face deja obiectul cadrului prudențial prevăzut în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Pentru a se evita

crearea unui mediu concurențial inechitabil, care ar putea conduce la arbitraj de reglementare între instituțiile de credit și firmele de investiții în acest domeniu, cerințele de capital care rezultă din aceste norme pentru acoperirea riscului respectiv ar trebui, prin urmare, să se aplice în continuare firmelor de investiții în cauză. Expunerile firmelor de investiții față de contrapărțile lor în tranzacții specifice și cerințele de capital corespunzătoare sunt, de asemenea, reglementate de norme și ar trebui, prin urmare, să continue să se aplice într-o manieră simplificată. În sfârșit, normele privind expunerile mari prevăzute în cadrul actual sunt relevante și în cazul în care expunerile din tranzacții ale acestor firme de investiții față de anumite contrapărți sunt deosebit de mari și generează astfel o sursă de risc excesiv de concentrată pentru o firmă de investiții din cauza neîndeplinirii obligațiilor de plată de către contraparte. Prin urmare, ar trebui ca aceste dispoziții să continue să li se aplice firmelor de investiții într-un mod simplificat.

- (8) Diferențele dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea cadrului existent pun în pericol condițiile de concurență echitabile pentru firmele de investiții din cadrul Uniunii. Aceste diferențe rezultă din complexitatea generală a aplicării cadrului în cazul unor firme de investiții diferite, în funcție de serviciile pe care le furnizează acestea, atunci când unele autorități naționale adaptează sau simplifică aplicarea în legislația sau practica națională. Având în vedere faptul că în cadrul prudențial existent nu sunt abordate toate riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă anumite tipuri de firme de investiții, în unele state membre au fost aplicate majorări de capital importante pentru anumite firme de investiții. Pentru a se asigura armonizarea supravegherii prudențiale a firmelor de investiții din întreaga Uniune ar trebui instituite dispoziții uniforme care să abordeze aceste riscuri.
- (9) Prin urmare, este necesar un regim prudențial special pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu au importanță sistemică. În schimb, firmele de investiții de importanță sistemică ar trebui să facă în continuare obiectul cadrului prudențial existent prevăzut în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Aceste firme de investiții sunt o subclasă a firmelor de investiții cărora li se aplică în prezent cadrul prevăzut în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nu beneficiază de derogări specifice de la niciuna dintre cerințele de principiu prevăzute în acest cadru. Cele mai mari și mai interconectate firme de investiții au modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale instituțiilor de credit semnificative – ele furnizează servicii similare celor oferite de bănci și subscriu riscuri la o scară semnificativă. Prin urmare, este oportun ca firmele de investiții respective să rămână sub incidența dispozițiilor prevăzute în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În plus, firmele de investiții de importanță sistemică sunt suficient de mari și au modele de afaceri și profiluri de risc care reprezintă o amenințare la fel de importantă pentru funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare ca și instituțiile de credit mari.
- (10) Regimul prudențial specific pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt considerate de importanță sistemică ar trebui să abordeze practicile comerciale specifice ale diferitelor tipuri de firme de investiții. Firmele de investiții cu cel mai mare potențial de a genera riscuri pentru clienți, piețe sau funcționarea ordonată a firmelor de investiții însele ar trebui, în special, să facă obiectul unor cerințe prudențiale clare și eficiente, adaptate la aceste riscuri specifice. Aceste cerințe prudențiale ar trebui să fie calibrate în așa fel încât să fie proporționale cu tipul de

firmă de investiții, cu interesele clienților tipului respectiv de firmă de investiții și cu promovarea funcționării armonioase și ordonate a piețelor pe care își desfășoară activitatea aceste tipuri de firme de investiții. Cerințele ar trebui să atenueze domeniile de risc identificate și să contribuie la asigurarea faptului că, în cazul în care o firmă de investiții intră în dificultate, aceasta poate fi lichidată într-o manieră ordonată, perturbând cât mai puțin posibil stabilitatea piețelor financiare.

- (11) Regimul prudențial pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt considerate de importanță sistemică ar trebui să se aplice fiecărei firme de investiții la nivel individual. Cu toate acestea, având în vedere faptul că riscurile suportate de firmele de investiții mici și neinterconectate sunt, în cea mai mare parte, limitate, aceste firme ar trebui să fie autorizate să beneficieze de exonerarea de la anumite cerințe prudențiale în cazul în care fac parte dintr-un grup bancar cu sediul în același stat membru și care face obiectul supravegherii consolidate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013/Directivei 2013/36/UE în același stat membru, întrucât în aceste cazuri aplicarea consolidată a Regulamentului (UE) nr. 575/2013/Directivei 2013/36/UE la nivelul grupului ar trebui să acopere în mod adecvat aceste riscuri. Pentru a reflecta eventualul tratament existent al grupurilor de firme de investiții în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013/Directivei 2013/36/UE, întreprinderea-mamă a acestor grupuri ar trebui să aibă obligația de a deține suficient capital pentru a acoperi valoarea contabilă a participațiilor sale în filiale. În plus, pentru a ține cont de cazurile în care grupurile de firme de investiții implică un grad mai mare de risc sau de interconectare, acestea ar putea face obiectul cerințelor de capital pe baza situației consolidate a grupului.
- (12) Pentru ca firmele de investiții să se poată baza în continuare pe fondurile lor proprii existente în scopul de a respecta cerințele de capital care li se aplică în temeiul cadrului prudențial specific pentru firmele de investiții, definiția și structura fondurilor proprii ar trebui aliniată la Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Aceasta include deduceri integrale din fondurile proprii, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a unor elemente bilanțiere cum ar fi creanțele privind impozitul amânat și deținerile de instrumente de capital emise de alte entități din sectorul financiar. Totuși, firmele de investiții ar trebui să poată scuti de la deducere deținerile ne semnificative de instrumente de capital emise de entități din sectorul financiar dacă acestea sunt deținute în vederea tranzacționării, pentru a sprijini activitățile de formare a pieței acestor instrumente. Pentru a alinia structura fondurilor proprii la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, firmele de investiții ar trebui să acopere cel puțin 56 % din cerința de capital cu elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, iar elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și elementele de fonduri proprii de nivel 2 ar putea fi eligibile în proporție de până la 44 % și, respectiv, 25 % din capitalul reglementat.
- (13) Pentru a se asigura că firmele de investiții acționează întotdeauna pe baza nivelului de capital necesar pentru autorizarea acestora, toate firmele de investiții ar trebui, în orice moment, să îndeplinească o cerință de capital minim permanent egală cu capitalul inițial necesar pentru acordarea autorizării de a presta serviciile de investiții relevante stabilite în conformitate cu Directiva (UE) ----/---/[IFD].
- (14) Pentru a asigura o aplicare simplă a cerinței de capital minim pentru firmele de investiții mici și neinterconectate, acestea ar trebui să dispună de un capital egal cu valoarea mai ridicată dintre cerința de capital minim permanent sau un sfert din

cheltuielile lor generale fixe determinate pe baza activității lor în exercițiul anterior în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/488 al Comisiei²⁹.

- (15) Pentru a ține seama de riscurile mai ridicate ale firmelor de investiții care nu intră în categoria firmelor mici și neinterconectate, cerința de capital minim pentru acestea ar trebui să fie valoarea cea mai ridicată dintre cerința de capital minim permanent, un sfert din cheltuielile lor generale fixe din anul precedent sau suma cerințelor calculate pe baza setului de factori de risc adaptați firmelor de investiții („factorii K”), care stabilesc capitalul în funcție de riscurile din domeniile de activitate specifice firmelor de investiții.
- (16) Firmele de investiții ar trebui să fie considerate mici și neinterconectate în sensul cerințelor prudențiale specifice pentru firmele de investiții în cazul în care acestea nu prestează servicii de investiții care prezintă un grad ridicat de risc pentru clienți, piețe sau ele însele și a căror dimensiune înseamnă că este mai puțin probabil ca aceste firme să provoace efecte negative pentru clienți și piețe în cazul în care se materializează riscurile inerente activității lor sau în cazul în care acestea intră în dificultate. În consecință, firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui definite ca fiind cele care nu tranzacționează pe cont propriu și nu își asumă riscuri la tranzacționarea cu instrumente financiare, nu controlează active sau fonduri ale clienților, dețin active atât în administrare discreționară a portofoliului, cât și prin mecanisme nediscreționare (de consultare) cu o valoare mai mică de 1,2 miliarde EUR, tratează ordine ale clienților în valoare de mai puțin de 100 de milioane EUR pe zi reprezentând tranzacții în numerar sau de instrumente financiare derivate de 1 miliard EUR pe zi și au un bilanț mai mic de 100 milioane EUR și totalul veniturilor anuale brute rezultate din performanțele obținute de serviciile lor de investiții de mai puțin de 30 de milioane EUR.
- (17) Pentru a evita arbitrajul de reglementare și a reduce motivația firmelor de investiții de a-și structura operațiunile în scopul de a evita depășirea pragurilor peste care nu se califică drept firme mici și neinterconectate, pragurile pentru activele administrate, ordinele clienților tratate, dimensiunea bilanțului și veniturile totale brute ar trebui să se aplice cumulativ pentru toate firmele de investiții care fac parte din același grup. Celelalte criterii, și anume dacă o firmă de investiții deține fonduri ale clienților, administrează sau protejează active ale clienților ori tranzacționează instrumente financiare și își asumă un risc de piață sau de contraparte, sunt binare și nu permit o astfel de restructurare; prin urmare, ar trebui analizate de la caz la caz. Pentru a ține seama de evoluția modelelor de afaceri și de riscurile pe care acestea le antrenează în mod continuu, criteriile și pragurile respective ar trebui evaluate la sfârșitul fiecărei zile, cu excepția criteriului privind deținerea unor fonduri ale clienților, care ar trebui evaluat în timpul zilei (*intra-day*), și al celor privind dimensiunea bilanțului și veniturile totale brute, care ar trebui evaluate în funcție de situația firmei de investiții la sfârșitul ultimului exercițiu financiar.
- (18) O firmă de investiții care depășește pragurile de reglementare sau nu îndeplinește celelalte criterii nu ar trebui să fie considerată mică și neinterconectată și ar trebui să facă obiectul cerințelor pentru alte firme de investiții, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii specifice prevăzute în prezentul regulament. Astfel, firmele de investiții ar

²⁹ Regulamentul delegat (UE) 2015/488 al Comisiei din 4 septembrie 2014 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014 în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pentru firme, calculate pe baza cheltuielilor generale fixe (JO L 78, 24.3.2015, p. 1).

fi încurajate să își planifice activitățile astfel încât să se califice clar drept firme mici și neinterconectate. Pentru ca o firmă de investiții care nu îndeplinește cerințele pentru a fi considerată mică și neinterconectată să beneficieze de un astfel de tratament, ar trebui prevăzută o fază de monitorizare în timpul căreia să se verifice dacă firma respectivă îndeplinește criteriile și se menține sub pragurile relevante timp de cel puțin șase luni consecutive.

- (19) Toate firmele de investiții ar trebui să își calculeze cerința de capital în raport cu un set de factori K ce reflectă riscul pentru clienți (*Risk-To-Customer* – „RtC”), riscul pentru piață (*Risk-to-Market* – „RTM”) și riscul pentru firmă (*Risk-to-Firm* – „RTF”). Factorii K aferenți RtC reflectă activele administrate pentru clienți și serviciile de consultanță permanente (K-AUM), activele protejate și administrate (K-ASA), fondurile deținute ale clienților (K-CMH) și ordinele clienților tratate (K-COH).
- (20) Factorul K aferent RtM reflectă riscul de poziție netă (K-NPR) în conformitate cu dispozițiile privind riscul de piață din CRR sau, în cazul în care autoritatea competentă permite acest lucru pentru anumite tipuri de firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu prin membri compensatori, pe baza marjelor depuse la membrul compensator al unei firme de investiții (K-CMG).
- (21) Factorii K aferenți RtF reflectă expunerea unei firme de investiții la riscul de nerambursare de către contrapărțile lor de tranzacționare (K-TCD) în conformitate cu dispozițiile simplificate pentru riscul de credit al contrapărții pe baza CRR, riscul de concentrare existent la nivelul expunerilor mari ale unei firme de investiții față de contrapărți specifice pe baza dispozițiilor din CRR pentru riscul asociat expunerilor mari din portofoliul de tranzacționare (K-CON) și riscurile operaționale din fluxul zilnic de tranzacționare al unei firme de investiții (K-DTF).
- (22) Cerința de capital generală calculată pe baza factorilor K este suma cerințelor calculate pe baza factorilor K aferenți RtC, RtM și RtF. K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH și K-DTF se referă la volumul activității reflectat de fiecare factor K. Volumele pentru K-CMH, K-ASA, K-COH și K-DTF sunt calculate pe baza unei medii mobile din ultimele trei luni, iar pentru K-AUM, pe baza unei medii mobile din anul precedent. Volumele se înmulțesc cu coeficienții corespunzători prevăzuți în prezentul regulament pentru a determina cerința de capital. Cerințele de capital pentru K-NPR rezultă din CRR, iar cerințele de capital pentru K-CON și K-TCD utilizează o aplicare simplificată a cerințelor corespunzătoare din CRR referitoare la tratamentul expunerilor mari în portofoliul de tranzacționare, respectiv al riscului de credit al contrapărții. Valoarea factorului K este zero în cazul în care o firmă nu desfășoară activitatea relevantă.
- (23) Factorii K aferenți RtC reprezintă substituenți care acoperă domeniile de activitate ale firmelor de investiții care, în cazul apariției unor probleme, pot în mod plauzibil să le cauzeze prejudicii clienților. K-AUM reflectă riscul de cauza un prejudiciu clienților prin administrarea discreționară incorectă a portofoliilor clienților sau executarea deficitară și oferă reasigurare și beneficii pentru clienți în ceea ce privește continuitatea serviciilor permanente de gestionare a portofoliului și de consultanță. K-ASA reflectă riscul care decurge din protejarea și gestionarea activelor clienților și garantează că firmele de investiții dețin capital proporțional cu valoarea acestor active, indiferent dacă activele figurează în bilanțul propriu sau sunt separate în alte conturi. K-ASA reflectă riscul de a cauza prejudicii în cazul în care o firmă de investiții deține fondurile clienților săi, indiferent dacă acestea figurează în bilanțul

propriu sau sunt separate în alte conturi. K-COH reflectă riscul potențial pentru clienții unei firme de investiții care execută ordinele lor (în numele clientului, și nu în numele firmei înseși), de exemplu în cadrul serviciilor exclusiv de executare oferite clienților sau atunci când o firmă este parte a unui lanț pentru ordinele clienților.

- (24) Factorul K aferent RtM pentru firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu se bazează pe normele pentru riscul de piață corespunzător pozițiilor pe instrumente financiare, schimb valutar și mărfuri, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat³⁰. Acest lucru le permite firmelor de investiții să aleagă dacă să aplice abordarea standardizată conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013 [abordarea standardizată simplificată conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat] în cazul în care activele lor sunt mai mici de 300 de milioane EUR sau să aplice abordarea standardizată revizuită conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat, precum și opțiunea de a utiliza modele interne. În ultimele două cazuri, cerința de capital care rezultă poate fi redusă la 65 %, prelungind pe termen nelimitat posibilitatea, prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat, de a o aplica cu titlu temporar timp de trei ani, în vederea luării în considerare a relevanței prudențiale generale mai reduse a firmelor de investiții. În mod alternativ, cerința de capital pentru firmele de tranzacționare a căror activitate este compensată la nivel central ar trebui, sub rezerva aprobării de către autoritatea competentă, să fie egală cu marjele depuse la membrul lor compensator.
- (25) Pentru firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu, factorii K pentru K-TCD și K-CON aferenți RtF constituie o aplicare simplificată a normelor din CRR cu privire la riscul de credit al contrapărții și, respectiv, la riscul asociat expunerilor mari. K-TCD reflectă riscul neîndeplinirii obligațiilor pe care le au față de o firmă de investiții contrapărțile la tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere (OTC), la tranzacțiile de răscumpărare, la operațiunile de dare sau luare cu împrumut de titluri sau mărfuri, la tranzacțiile cu termen lung de decontare și la tranzacțiile de creditare în marjă, acest factor fiind determinat prin înmulțirea valorii expunerilor, pe baza costului de înlocuire și a unei majorări pentru expunerea potențială viitoare, cu factori de risc bazați pe Regulamentul (UE) nr. 575/2013, reflectând efectele de atenuare ale unei compensări eficiente și ale schimbului de garanții. K-CON reflectă riscul de concentrare în ceea ce privește contrapărțile din sectorul privat individuale sau extrem de conectate față de care firmele au expuneri ce depășesc 25 % din capitalul lor reglementat sau praguri alternative specifice în ceea ce privește instituțiile de credit sau alte firme de investiții, prin aplicarea unei majorări de capital în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru expunerile în exces care depășesc aceste limite. În cele din urmă, K-DTF reflectă riscurile operaționale pe care le presupune încheierea într-o singură zi de către o firmă de investiții, pe cont propriu sau pentru clienți în nume propriu, a unor volume mari de tranzacții ca urmare a inadecvării, inaptitudinii sau defectării unor procese, persoane sau sisteme interne sau ca urmare a unor evenimente externe, determinate pe baza valorii noționale a tranzacțiilor zilnice.

³⁰ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari, raportarea și cerințele de publicare a informațiilor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

- (26) Toate firmele de investiții ar trebui să își monitorizeze și să își controleze riscul de concentrare, inclusiv pentru clienții lor. Cu toate acestea, numai firmele de investiții care fac obiectul unei cerințe de capital minim calculate pe baza factorilor K ar trebui să raporteze autorităților competente cu privire la riscurile lor de concentrare. Pentru firmele de investiții specializate în instrumente financiare derivate pe mărfuri sau în certificate de emisii ori instrumente financiare derivate pe acestea care au expuneri concentrate mari față de grupurile nefinanciare cărora le aparțin, limitele riscului de concentrare pot fi depășite fără să se aplice nicio cerință de capital suplimentar pe baza K-CON, atât timp cât expunerile sunt în scopuri de gestionare a lichidităților sau a riscurilor la nivel de grup.
- (27) Toate firmele de investiții ar trebui să dispună de proceduri interne pentru a-și monitoriza și a-și gestiona cerințele de lichiditate. Aceste proceduri ar trebui să contribuie la asigurarea faptului că firmele respective pot funcționa în mod ordonat în timp, fără să trebuiască să rezerve lichidități special pentru perioadele de criză. În acest scop, toate firmele de investiții ar trebui să dețină în orice moment cel puțin o treime din cerința bazată pe cheltuielile lor generale fixe în active lichide. Aceste active lichide ar trebui să fie de înaltă calitate și să fie aliniate la cele enumerate în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate³¹, precum și la marjele de ajustare care se aplică în cazul acestor active în temeiul respectivului regulament delegat. Pentru a se lua în considerare diferența dintre profilurile de lichiditate ale firmelor de investiții și cele ale instituțiilor de credit, lista activelor lichide adecvate ar trebui completată cu numerarul propriu negrevat al firmei (care nu ar trebui să includă niciun fond aparținând clienților). Firmele mici și neinterconectate ar mai putea include ca active lichide elemente legate de creanțe comerciale și onorarii sau comisioane de primit în termen de 30 de zile, cu condiția ca acestea să nu depășească o treime din cerința de lichiditate minimă, să nu fie luate în considerare în contul cerințelor de lichiditate suplimentare impuse de autoritatea competentă și să facă obiectul unei marje de ajustare de 50 %. În circumstanțe excepționale, firmelor de investiții ar trebui să li se permită să scadă sub pragul obligatoriu prin monetizarea activelor lor lichide pentru a-și acoperi necesarul de lichiditate, cu condiția să notifice imediat autoritatea competentă. Toate garanțiile financiare furnizate clienților care pot duce la creșterea necesarului de lichiditate în cazul executării acestora ar trebui să reducă valoarea activelor lichide disponibile cu cel puțin 1,6 % din valoarea totală a garanțiilor respective.
- (28) În completarea noului regim prudential ar trebui elaborat un cadru corespunzător de raportare în scopuri de reglementare care să fie proporțional și adaptat cu atenție la activitatea firmelor de investiții și la cerințele cadrului prudential. Cerințele de raportare pentru firmele de investiții ar trebui să vizeze nivelul și structura fondurilor lor proprii, cerințele de capital, baza pentru calcularea cerințelor de capital, profilul și dimensiunea activității lor în raport cu parametrii în funcție de care firmele de investiții sunt considerate mici și neinterconectate, cerințele de lichiditate și conformitatea acestora cu dispozițiile privind riscul de concentrare. ABE ar trebui să fie însărcinată cu elaborarea unor proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica în continuare modelele detaliate și modalitățile de raportare în

³¹ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1-36).

scopuri de reglementare; aceste standarde ar trebui să fie proporționale cu amploarea și complexitatea diferitelor firme de investiții și ar trebui, în special, să țină cont de încadrarea firmelor de investiții în categoria firmelor mici și neinterconectate.

- (29) Pentru a asigura transparența pentru investitorii lor și pentru piețe, firmele de investiții care nu sunt considerate mici și neinterconectate ar trebui să își facă publice nivelurile de capital, cerințele de capital, mecanismele de guvernare și politicile și practicile de remunerare. Transparența privind remunerația persoanelor cu venituri ridicate servește interesului general de a contribui la piețe financiare solide și stabile, dat fiind rolul important pe care persoanele cu venituri ridicate îl au în conducerea activității de afaceri și în ceea ce privește performanța pe termen lung a firmelor de investiții. Din motive de confidențialitate, publicarea informațiilor cu privire la remunerația persoanelor cu venituri ridicate ar trebui să fie necesară pe bază agregată. Firmele mici și neinterconectate nu ar trebui să facă obiectul unor cerințe referitoare la publicarea informațiilor, cu excepția cazului în care acestea emit instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, pentru a asigura transparența pentru investitorii în aceste instrumente.
- (30) Pentru a se facilita o tranziție lină a firmelor de investiții de la cerințele din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE la cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva (UE) ----/-- [IFD], este adecvat să se prevadă măsuri tranzitorii corespunzătoare. În special, până la data la care se împlinesc cinci ani de la punerea în aplicare a prezentului regulament, firmele de investiții pentru care cerințele de capital prevăzute în prezentul regulament ar fi de peste două ori mai mari decât cerința lor de capital în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013/Directivei 2013/36/UE ar trebui să fie în măsură să atenueze efectele creșterilor potențiale prin limitarea cerinței de capital la dublul cerinței de capital relevant conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013/Directivei 2013/36/UE.

Pentru a nu dezavantaja noile firme de investiții cu profiluri similare cu cele ale firmelor existente, firmele de investiții care nu au făcut niciodată obiectul cerințelor de capital în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013/Directivei 2013/36/UE ar trebui să fie în măsură să limiteze cerințele de capital care li se aplică în temeiul prezentului regulament la dublul cerinței bazate pe cheltuielile lor generale fixe până la data la care se împlinesc cinci ani de la punerea în aplicare a prezentului regulament.

De asemenea, firmele de investiții care nu au făcut decât obiectul unei cerințe de capital inițial în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013/Directivei 2013/36/UE și pentru care cerințele de capital prevăzute în prezentul regulament ar fi mai mult decât duble față de situația lor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013/Directivei 2013/36/UE ar trebui să fie în măsură să limiteze cerința de capital care li se aplică în temeiul prezentului regulament la dublul cerinței lor de capital inițial în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013/Directivei 2013/36/UE până la data la care se împlinesc cinci ani de la punerea în aplicare a prezentului regulament.

Aceste măsuri tranzitorii ar trebui, după caz, să fie disponibile și în cazul firmelor de investiții menționate la articolul 498 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care exclude aceste firme de la cerințele de fonduri proprii în temeiul respectivului regulament, întrucât cerințele de capital inițial aplicabile firmelor de investiții în cauză depind de serviciile sau activitățile de investiții pe care le furnizează. Până la data la care se împlinesc cinci ani de la punerea în aplicare a prezentului regulament,

cerințele de capital prevăzute în temeiul dispozițiilor tranzitorii cuprinse în prezentul regulament ar trebui calculate având în vedere aceste niveluri aplicabile.

Până la data la care se împlinesc cinci ani de la punerea în aplicare a prezentului regulament sau până la data aplicării modificărilor adoptate la Regulamentul (UE) nr. 575/2013/Directiva 2013/36/UE în ceea ce privește cerințele de capital pentru riscul de piață în temeiul articolului 1 punctul 84 din Propunerea Comisiei de regulament de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, oricare dintre aceste date este mai apropiată, firmele de investiții care fac obiectul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament ar trebui să continue să își calculeze cerința de capital pentru portofoliul de tranzacționare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (31) Cele mai mari firme de investiții care furnizează servicii esențiale pentru piața angro și servicii bancare de investiții (tranzacționarea pe cont propriu de instrumente financiare, subscrierea de instrumente financiare sau plasarea de instrumente financiare cu angajament ferm) au modele de afaceri și profiluri de risc care sunt similare cu cele ale instituțiilor de credit semnificative. Activitățile lor expun firmele la riscul de credit, în principal sub forma riscului de credit al contrapărții, precum și la riscul de piață corespunzător pozițiilor asumate pe cont propriu, în legătură cu clienții lor sau pentru ele însele. Ca atare, ele prezintă un risc la adresa stabilității financiare, date fiind dimensiunea și importanța lor sistemică.
- (32) Aceste firme mari prezintă o provocare suplimentară pentru o supraveghere prudențială eficace din partea autorităților naționale competente. Chiar dacă cele mai mari firme de investiții furnizează la nivel transfrontalier servicii bancare de investiții la o scară semnificativă, ele fac obiectul unei supravegheri prudențiale exercitate de autoritățile desemnate în temeiul Directivei 2004/39/CE, care nu sunt neapărat aceleași autorități competente precum cele desemnate în temeiul Directivei 2013/36/UE, ceea ce poate duce la condiții de concurență inegale în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013/Directiva 2013/36/UE în cadrul Uniunii. Acest lucru împiedică autoritățile de supraveghere să obțină o perspectivă prudențială globală, care este esențială pentru a combate în mod eficace riscurile asociate marilor firme transfrontaliere. În consecință, supravegherea prudențială poate deveni mai puțin eficace și poate, de asemenea, să denatureze concurența în cadrul Uniunii. Celor mai mari firme de investiții ar trebui, prin urmare, să li se acorde statutul de instituții de credit, astfel încât să se creeze sinergii în urma supravegherii activităților transfrontaliere de pe piața angro în cadrul unei categorii de firme similare, promovându-se condiții de concurență echitabile și permițându-se o supraveghere coerentă a tuturor categoriilor de firme.
- (33) Respectivele firme, în temeiul noului lor statut de instituții de credit, ar trebui, prin urmare, să continue să aplice Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE și să facă obiectul supravegherii de către autoritățile competente, inclusiv de către BCE în cadrul mecanismului unic de supraveghere, responsabil de instituțiile de credit. Acest lucru ar garanta că supravegherea prudențială a instituțiilor de credit este pusă în aplicare într-un mod coerent și eficace, iar cadrul de reglementare unic privind serviciile financiare se aplică în același mod tuturor instituțiilor de credit, având în vedere importanța lor sistemică. Pentru a evita arbitrajul de reglementare și pentru a reduce riscurile de eludare, autoritățile competente ar trebui să depună eforturi în scopul de a evita situațiile în care grupurile cu importanță potențial sistemică și-ar structura operațiunile în așa fel încât să nu depășească pragurile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul (1)

litera (b) și să nu se sustragă de la obligația de a solicita autorizarea ca instituții de credit în temeiul articolului 8a din Directiva 2013/36/UE.

- (34) În plus, supravegherea instituțiilor de credit pe bază consolidată urmărește să asigure, printre altele, stabilitatea sistemului financiar și, pentru a fi eficace, ar trebui aplicată tuturor grupurilor, inclusiv celor ale căror întreprinderi-mamă nu sunt instituții de credit sau firme de investiții. Prin urmare, toate instituțiile de credit, inclusiv cele care anterior au avut statutul de firme de investiții, ar trebui să facă obiectul normelor privind supravegherea individuală și consolidată a întreprinderii-mamă de către autoritățile competente în temeiul titlului VII capitolul 3 secțiunea I din Directiva 2013/36/UE.
- (35) Regulamentul (UE) nr. 600/2014 a introdus un regim armonizat la nivelul UE de acordare a accesului pentru firmele din țări terțe care furnizează servicii sau desfășoară activități de investiții în beneficiul contrapărților eligibile și al clienților profesionali stabiliți în Uniune. Accesul la piața internă este condiționat de adoptarea de către Comisie a unei decizii de echivalare și de înregistrarea de către ESMA a firmei dintr-o țară terță. Este important ca evaluarea echivalării să fie efectuată pe baza legislației aplicabile relevante a Uniunii și să fie instituite instrumente eficace care să monitorizeze condițiile în care se acordă echivalența. Din aceste motive, firmele înregistrate în țări terțe ar trebui obligate să prezinte un raport anual către ESMA cuprinzând informații privind amploarea și obiectul serviciilor prestate și al activităților desfășurate în Uniune. De asemenea, ar trebui îmbunătățită cooperarea în domeniul supravegherii în ceea ce privește monitorizarea, aplicarea și îndeplinirea condițiilor de echivalență.
- (36) Pentru a asigura protecția investitorilor, cât și integritatea și stabilitatea piețelor financiare din Uniune, atunci când adoptă o decizie de echivalare, Comisia ar trebui să ia în considerare riscurile potențiale prezentate de serviciile și activitățile pe care firmele din țara terță respectivă le-ar putea furniza în Uniune în urma acestei decizii. Importanța lor sistemică ar trebui examinată pe baza unor criterii precum amploarea și sfera potențială a furnizării de servicii sau a desfășurării de activități de către firmele din țara terță în cauză. În același scop, Comisia poate considera oportun să țină seama dacă țara terță este identificată ca fiind o jurisdicție fiscală necooperantă în temeiul politicii relevante a Uniunii sau ca fiind o țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849³².
- (37) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui cadru prudential eficace și proporțional pentru a se asigura că firmele de investiții care sunt autorizate să opereze pe teritoriul Uniunii își desfășoară activitatea pe o bază financiară solidă și sunt gestionate în mod ordonat, inclusiv, dacă este cazul, în interesul clienților lor, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, ar fi mai bine realizate la nivel european, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul

³²

Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

respectiv, dispozițiile prezentului regulament nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective.

- (38) Autoritatea bancară europeană (ABE), cu participarea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), a elaborat, pe baza unei analize de fond detaliate, a colectării de date și a consultărilor, un raport privind un regim prudential adaptat pentru toate firmele de investiții care nu au importanță sistemică, ce servește drept bază pentru revizuirea cadrului prudential pentru firmele de investiții.
- (39) Pentru a asigura o aplicare armonizată a prezentului regulament, ABE ar trebui să fie însărcinată cu elaborarea de proiecte de standarde tehnice pentru a specifica modul de calcul al cheltuielilor generale fixe, calculul pentru stabilirea de cerințe de capital egale cu marja inițială depusă la membrii compensatori și modele pentru publicarea informațiilor și raportarea în scopuri de reglementare, necesare în conformitate cu prezentul regulament.
- (40) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament și pentru a se ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește detalierea definițiilor prevăzute în prezentul regulament și a adaptării tehnice a elementelor neesențiale ale cerințelor de capital prevăzute în prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație din 13 aprilie 2016. În special, pentru a se asigura o participare echitabilă la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (41) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește adoptarea proiectului de standarde tehnice de punere în aplicare al ABE privind modelele de publicare a informațiilor și de raportare, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei.
- (42) În vederea asigurării securității juridice și a evitării unei suprapunerii între cadrul prudential actual aplicabil atât instituțiilor de credit, cât și firmelor de investiții și prezentul regulament, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE se modifică pentru a elimina firmele de investiții din domeniul lor de aplicare. Cu toate acestea, firmele de investiții care fac parte dintr-un grup bancar ar trebui să rămână sub incidența dispozițiilor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE care sunt relevante pentru grupul bancar, cum ar fi dispozițiile cu privire la întreprinderea-mamă din UE intermediară menționată la [articolul 21b] din Directiva 2013/36/UE, și sub incidența normelor privind consolidarea prudentială prevăzute în partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIȚII GENERALE

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește cerințe prudențiale uniforme aplicabile firmelor de investiții autorizate și supravegheate în temeiul Directivei 2014/65/UE și care fac obiectul supravegherii pentru conformitatea cu cerințele prudențiale în temeiul Directivei (UE) ----/-- [IFD] în legătură cu următoarele aspecte:

- (a) cerințele de capital legate de elementele cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului pentru firmă, ale riscului pentru clienți și ale riscului pentru piață;
- (b) cerințele de limitare a riscului de concentrare;
- (c) cerințele de lichiditate legate de elementele cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de lichiditate;
- (d) cerințele de raportare legate de literele (a), (b) și (c);
- (e) cerințele referitoare la publicarea informațiilor.

Articolul 2

Competențe de supraveghere

Pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament, autoritățile competente dețin competențele și urmează procedurile prevăzute în Directiva (UE) ----/-- [IFD].

Articolul 3

Aplicarea unor cerințe mai stricte de către firmele de investiții

Prezentul regulament nu împiedică firmele de investiții să dețină fonduri proprii și componente ale acestora care depășesc cerințele prezentului regulament sau să aplice măsuri mai stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 4

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (2) „client” înseamnă un client astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 9 din Directiva 2014/65/UE;
- (3) „comercianți de mărfuri” înseamnă comercianți de mărfuri astfel cum sunt definiți la articolul 4 alineatul (1) punctul 145 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (4) „instrumente financiare derivate pe mărfuri” înseamnă instrumente financiare derivate pe mărfuri astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 30 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
- (5) „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (5) din Directiva (UE) ----/-- [IFD];
- (6) „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (7) „flux zilnic de tranzacționare” înseamnă valoarea tranzacțiilor din portofoliul de tranzacționare pe care firma le încheie acționând pe cont propriu, indiferent dacă face acest lucru pentru ea însăși sau în contul unui client;
- (8) „tranzacționare pe cont propriu” înseamnă tranzacționare pe cont propriu astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 6 din Directiva 2014/65/UE;
- (9) „instrumente financiare derivate” înseamnă instrumente financiare derivate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
- (10) „situație consolidată în conformitate cu factorii K” înseamnă situația obținută prin aplicarea cerințelor prezentului regulament în conformitate cu factorii K unei firme de investiții, ca și cum firma de investiții ar forma, împreună cu una sau mai multe entități din același grup, o singură firmă de investiții;
- (11) „executarea ordinelor în contul clienților” înseamnă executarea ordinelor în contul clienților astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/65/UE;
- (12) „expunere” înseamnă:
 - (a) în scopul calculării limitelor riscului de concentrare, orice activ sau element extrabilanțier care este deținut în portofoliul de tranzacționare și nu este scutit în mod explicit în temeiul articolului 40;
 - (b) în scopul raportării riscului de concentrare, orice activ sau element extrabilanțier;
- (13) „instituție financiară” înseamnă o întreprindere, alta decât o instituție de credit sau o firmă de investiții, a cărei activitate principală constă în dobândirea de participații sau în desfășurarea uneia sau a mai multor activități menționate la punctele 2-12 și la punctul 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE, inclusiv o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o societate de investiții holding, o instituție de plată în sensul Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne și o societate de administrare a activelor, dar cu excluderea holdingurilor de asigurare

și a holdingurilor mixte de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2009/138/CE;

- (14) „instrument financiar” înseamnă un instrument financiar astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 50 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (15) „societate financiară holding” înseamnă o societate financiară holding astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (16) „entitate din sectorul financiar” înseamnă o entitate din sectorul financiar astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 27 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (17) „capital inițial” înseamnă capital inițial astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (17) din Directiva (UE) ----/-- [IFD];
- (18) „grup de clienți aflați în legătură” înseamnă un grup de clienți aflați în legătură astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 39 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (19) „consultanță de investiții” înseamnă consultanță de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/65/UE;
- (20) „firmă de investiții” înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE;
- (21) „societate de investiții holding” înseamnă o instituție financiară ale cărei filiale sunt fie în exclusivitate, fie în principal firme de investiții sau instituții financiare, cel puțin una dintre aceste filiale fiind o firmă de investiții, și care nu este o societate financiară holding în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (22) „servicii și activități de investiții” înseamnă servicii și activități de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE;
- (23) „grup de firme de investiții” înseamnă un grup de întreprinderi care nu include nicio instituție de credit, a cărei întreprindere-mamă este o firmă de investiții, o societate de investiții holding sau o societate financiară holding mixtă și care poate include alte instituții financiare și agenți delegați deținuti de firma de investiții. Grupul de firme de investiții poate consta fie într-o întreprindere-mamă și filialele acesteia, fie în întreprinderi care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE;
- (24) „factori K” înseamnă cerințele de capital prevăzute în partea a treia titlul II pentru riscurile pe care le prezintă o firmă de investiții pentru clienți, pentru piețe și pentru ea însăși;
- (25) „K-AUM” sau „factorul K în legătură cu activele administrate (AUM)” înseamnă cerința de capital în raport cu valoarea activelor pe care o firmă de investiții le administrează pentru clienții săi atât în cadrul serviciilor de administrare discreționară a portofoliului, cât și al serviciilor de administrare nediscreționară care reprezintă servicii de consultanță de investiții, inclusiv a activelor delegate unei alte întreprinderi, și excluzând activele pe care o altă întreprindere le-a delegat firmei de investiții;
- (26) „K-CMH” sau „factorul K în legătură cu fondurile clienților deținute (CMH)” înseamnă cerința de capital în raport cu valoarea fondurilor clienților pe care o firmă de investiții le deține sau le controlează, indiferent de regimul juridic în ceea ce

privește separarea activelor și indiferent de regimul național de contabilitate aplicabil fondurilor clienților care sunt deținute de firma de investiții;

- (27) „K-ASA” sau „factorul K în legătură cu activele protejate și administrate (ASA)” înseamnă cerința de capital în raport cu valoarea activelor pe care o firmă de investiții le protejează și le administrează pentru clienți, inclusiv a activelor delegate unei alte întreprinderi și a activelor pe care o altă întreprindere le-a delegat firmei de investiții, indiferent dacă activele figurează în bilanțul propriu al firmei de investiții sau sunt separate în alte conturi;
- (28) „K-COH” sau „factorul K în legătură cu ordinele clienților tratate (COH)” înseamnă cerința de capital în raport cu valoarea ordinelor pe care o firmă de investiții le tratează pentru clienți, prin primirea și transmiterea ordinelor clienților și prin executarea ordinelor în contul clienților;
- (29) „K-CON” sau „factorul K în legătură cu riscul de concentrare (CON)” înseamnă cerința de capital în raport cu expunerile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură a căror valoare depășește limitele prevăzute la articolul 36 alineatul (1);
- (30) „K-CMG” sau „factorul K în legătură cu garanția depusă la un membru compensator (CMG)” înseamnă cerința de capital egală cu suma marjelor inițiale depuse la un membru compensator, în cazul în care executarea și decontarea tranzacțiilor unei firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu are loc sub responsabilitatea unui membru compensator general;
- (31) „K-DTF” sau „factorul K în legătură cu fluxul zilnic de tranzacționare (DTF)” înseamnă cerința de capital în raport cu valoarea zilnică a tranzacțiilor încheiate de o firmă de investiții prin tranzacționare pe cont propriu sau prin executarea ordinelor în contul clienților, în nume propriu;
- (32) „K-NPR” sau „factorul K în legătură cu riscul de poziție netă (NPR)” înseamnă cerința de capital în raport cu valoarea tranzacțiilor înregistrate în portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții;
- (33) „K-TCD” sau „factorul K în legătură cu riscul de nerambursare de către contrapartea la tranzacționare (TCD)” înseamnă cerința de capital în raport cu expunerile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții rezultate din instrumentele și tranzacțiile menționate la articolul 25 care dau naștere riscului de nerambursare de către contrapartea la tranzacționare;
- (34) „tranzacții cu termen lung de decontare” înseamnă tranzacții cu termen lung de decontare astfel cum sunt definite la articolul 272 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (35) „tranzacții de creditare în marjă” înseamnă tranzacții de creditare în marjă astfel cum sunt definite la articolul 272 punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (36) „organ de conducere” înseamnă un organ de conducere astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Directiva 2014/65/UE;
- (37) „societate-mamă” înseamnă o societate-mamă în sensul articolului 2 punctul 9 și al articolului 22 din Directiva 2013/34/UE;
- (38) „participație” înseamnă o participație astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

- (39) „profit” înseamnă profit astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 121 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (40) „contraparte centrală calificată” sau „CPCC” înseamnă o contraparte centrală calificată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 88 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (41) „administrare de portofolii” înseamnă administrare de portofolii astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din Directiva 2014/65/UE;
- (42) „capital reglementat” înseamnă cerința de capital menționată la articolul 11;
- (43) „tranzacție de răscumpărare” înseamnă o tranzacție de răscumpărare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 83 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (44) „filială” înseamnă o filială în sensul articolului 2 punctul 10 și al articolului 22 din Directiva 2013/34/UE, inclusiv orice filială a unei filiale a societății-mamă de cel mai înalt rang;
- (45) „agent delegat” înseamnă agent delegat astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 29 din Directiva 2014/65/UE;
- (46) „venituri totale brute” înseamnă veniturile din exploatare anuale ale unei firme de investiții, obținute în legătură cu serviciile și activitățile de investiții pe care firma este autorizată să le desfășoare, inclusiv veniturile provenite din dobânzi de încasat, din acțiuni și alte titluri de valoare cu randament fix sau variabil, din comisioane și taxe, orice câștiguri și pierderi pe care firmele de investiții le înregistrează în legătură cu activele deținute în vederea tranzacționării, în legătură cu activele deținute la valoarea justă sau din activitățile de acoperire a riscurilor, dar excluzând orice venit care nu este legat de serviciile și activitățile de investiții desfășurate;
- (47) „expunere din tranzacții” înseamnă o expunere din tranzacții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 91 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (48) „portofoliu de tranzacționare” înseamnă un portofoliu de tranzacționare astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 86 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (49) „firmă de investiții-mamă din Uniune” înseamnă o firmă de investiții dintr-un stat membru care nu este ea însăși o filială a unei alte firme de investiții autorizate într-un stat membru sau a unei societăți de investiții holding ori a unei societăți financiare holding mixte înființate într-un stat membru;
- (50) „societate de investiții holding-mamă din Uniune” înseamnă o societate de investiții holding dintr-un stat membru care nu este ea însăși o filială a unei alte firme de investiții autorizate într-un stat membru sau a unei alte societăți de investiții holding dintr-un stat membru;
- (51) „societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune” înseamnă o întreprindere-mamă a unui grup de firme de investiții care este o societate financiară holding mixtă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE.
- (2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 54 pentru a clarifica:
- (a) definițiile prevăzute la alineatul (1), astfel încât să se asigure aplicarea uniformă a prezentului regulament;

- (b) definițiile prevăzute la alineatul (1), astfel încât să se țină seama, la punerea în aplicare a prezentului regulament, de evoluțiile de pe piețele financiare.

TITLUL II

NIVELUL APLICĂRII CERINTELOR

CAPITOLUL 1

Aplicarea cerințelor pe bază individuală

Articolul 5 *Principii generale*

O firmă de investiții respectă cerințele prevăzute în părțile a doua-a șaptea pe bază individuală.

Articolul 6 *Exceptări*

- (1) Autoritățile competente pot excepta o firmă de investiții de la aplicarea articolului 5 în ceea ce privește părțile a doua-a patra, a șasea și a șaptea, în cazul în care sunt îndeplinite toate criteriile următoare:
- (a) firma de investiții este o filială și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte, în conformitate cu dispozițiile din partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (b) atât firma de investiții, cât și întreprinderea-mamă a acesteia fac obiectul autorizării și supravegherii de către același stat membru;
 - (c) autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt de acord cu o astfel de exceptare;
 - (d) fondurile proprii sunt distribuite în mod adecvat între întreprinderea-mamă și firma de investiții și sunt respectate toate condițiile următoare:
 - (i) firma de investiții îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1);
 - (ii) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de capital sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă;
 - (iii) în momentul aprobării prealabile de către autoritatea competentă, întreprinderea-mamă declară că garantează că angajamentele

asumate de firma de investiții sau riscurile firmei de investiții sunt neglijabile;

- (iv) procedurile de evaluare, măsurare și control al riscului aplicate de întreprinderea-mamă includ și firma de investiții; și
- (v) întreprinderea-mamă deține mai mult de 50 % din drepturile de vot aferente acțiunilor în capitalul firmei de investiții sau are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organului de conducere al firmei de investiții.

(2) Autoritățile competente pot excepta firmele de investiții de la aplicarea articolului 5 în ceea ce privește partea a cincea atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) firma de investiții este inclusă în supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) grupul a instituit funcții centralizate de administrare a lichidității și
- (c) autoritățile competente pentru supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt de acord cu o astfel de exceptare.

CAPITOLUL 2

Aplicarea cerințelor de conformitate cu testul capitalului la nivel de grup și scutiri

Articolul 7

Testul capitalului la nivel de grup

(1) O firmă de investiții-mamă din Uniune, o societate de investiții holding-mamă din Uniune, respectiv o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune deține cel puțin suficiente fonduri proprii pentru a acoperi suma dintre:

- (a) totalul valorilor contabile integrale ale tuturor deținerilor, creanțelor subordonate și instrumentelor menționate la articolul 36 alineatul (1) literele (h) și (i), la articolul 56 literele (c) și (d) și la articolul 66 literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în firmele de investiții, instituțiile financiare, întreprinderile de servicii auxiliare și agenții delegați din cadrul grupului de firme de investiții și
- (b) cuantumul total al eventualelor datorii contingente în favoarea firmelor de investiții, a instituțiilor financiare, a întreprinderilor de servicii auxiliare și a agenților delegați.

(2) Autoritățile competente pot permite unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune să dețină fonduri proprii cu o valoare mai mică decât cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (1), cu condiția ca această valoare să nu fie mai mică decât suma dintre cerințele de fonduri proprii impuse pe bază individuală firmelor de investiții, instituțiilor financiare, întreprinderilor de servicii auxiliare și agenților delegați din

cadrul grupului și cuantumul total al eventualelor datorii contingente în favoarea acestor entități.

În sensul alineatului (1), în cazul în care niciuneia dintre entitățile menționate la alineatul (1) nu i se aplică legislația prudențială a Uniunii sau legislația prudențială națională, se aplică o cerință de fonduri proprii națională.

- (3) O firmă de investiții-mamă din Uniune, o societate de investiții holding-mamă din Uniune, respectiv o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune dispune de sisteme de monitorizare și control al surselor de capital și al finanțării tuturor firmelor de investiții, societăților de investiții holding, societăților financiare holding mixte, instituțiilor financiare, întreprinderilor de servicii auxiliare și agenților delegați din cadrul grupului de firme de investiții.

Articolul 8

Consolidarea în conformitate cu factorii K

Autoritățile competente ale unei firme de investiții-mamă din Uniune sau autoritățile competente stabilite în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) din Directiva (UE) ----/-- [IFD] pot impune unei firme de investiții-mamă din Uniune, unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune să respecte cerințele prevăzute la articolul 15 pe baza situației consolidate în conformitate cu factorii K dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) există riscuri semnificative pentru clienți sau pentru piață, care sunt generate de grup în ansamblul său și care nu sunt reflectate integral de cerințele de capital aplicabile firmelor de investiții din grup pe o bază individuală sau
- (b) în cazul grupurilor de firme de investiții cu un grad ridicat de interconectare în ceea ce privește gestionarea riscurilor, aplicarea cerințelor, pe o bază individuală, firmei de investiții poate conduce la o duplicare a cerințelor pentru firmele respective.

PARTEA A DOUA FONDURI PROPRII

Articolul 9 Cerințe de fonduri proprii

- (1) O firmă de investiții dispune de fonduri proprii constituite din suma fondurilor proprii de nivel 1 și a fondurilor proprii de nivel 2, din care:
 - (a) cel puțin 56 % reprezintă fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu partea a doua titlul I capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (b) cel puțin 44 % pot reprezenta fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, în conformitate cu partea a doua titlul I capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (c) cel puțin 25 % pot reprezenta fonduri proprii de nivel 2, în conformitate cu partea a doua titlul I capitolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), următoarele aspecte nu se aplică la determinarea fondurilor proprii:
 - (a) derogările privind pragurile de deducere menționate la articolul 48 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (b) deducerile menționate la articolele 46, 60 și 70 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (c) evenimentul declanșator menționat la articolul 54 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În schimb, evenimentul declanșator este specificat de către firma de investiții în cadrul termenelor instrumentului de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar menționat la alineatul (1);
 - (d) cuantumul agregat menționat la articolul 54 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Cuantumul care urmează a fi redus sau convertit este cuantumul integral al principalului instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar menționat la alineatul (1).
- (3) O firmă de investiții aplică dispozițiile prevăzute în partea a doua titlul I capitolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atunci când determină cerințele de fonduri proprii în temeiul prezentului regulament.

Articolul 10 Dețineri din afara sectorului financiar

- (1) În sensul prezentei părți, o firmă de investiții deduce cuantumul care depășesc limitele specificate la literele (a) și (b) din calculul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 menționate la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013:

- (a) o deținere, al cărui quantum depășește 15 % din capitalul reglementat al firmei de investiții, într-o întreprindere care nu este o entitate din sectorul financiar;
 - (b) quantumul total al deținerilor unei firme de investiții în întreprinderi care nu sunt entități din sectorul financiar care depășește 60 % din capitalul reglementat al acesteia.
- (2) Autoritățile competente pot interzice unei firme de investiții să aibă dețineri de tipul celor menționate la alineatul (1) al căror quantum depășește procentajele din capitalul reglementat prevăzute la alineatul respectiv. Autoritățile competente fac publică neîntârziat decizia prin care exercită această competență.
- (3) Acțiunile întreprinderilor care nu sunt entități din sectorul financiar nu se includ în calculul menționat la alineatul (1) în cazul în care este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:
 - (a) acțiunile respective sunt deținute temporar în timpul unei operațiuni de asistență financiară, astfel cum se menționează la articolul 79 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (b) deținerea respectivelor acțiuni reprezintă o poziție aferentă angajamentelor de preluare fermă deținută timp de cinci zile lucrătoare sau mai puțin;
 - (c) acțiunile respective sunt deținute în numele firmei de investiții, în contul unor terți.
- (4) Acțiunile care nu sunt imobilizări financiare astfel cum sunt menționate la articolul 35 alineatul (2) din Directiva 86/635/CEE nu se includ în calculul menționat la alineatul (1).

PARTEA A TREIA

CERINȚE DE CAPITAL

TITLUL I

CERINȚE GENERALE

Articolul 11 *Cerința de capital*

- (1) O firmă de investiții dispune în permanență de un capital egal cu valoarea cea mai ridicată dintre următoarele:
- (a) cerința pe baza cheltuielilor generale fixe, calculată în conformitate cu articolul 13;
 - (b) cerința de capital minim permanent în conformitate cu articolul 14;
 - (c) cerința calculată pe baza factorilor K în conformitate cu articolul 15.
- (2) O firmă de investiții care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) dispune în permanență numai de un capital egal cu valoarea cea mai ridicată dintre valorile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b).
- (3) În cazul în care autoritățile competente consideră că a avut loc o modificare semnificativă a activităților economice ale unei firme de investiții, acestea pot impune ca firma de investiții să facă obiectul unei alte cerințe de capital prevăzute la prezentul articol, în conformitate cu titlul IV capitolul 2 secțiunea IV din Directiva (UE) ----/-- [IFD].

Articolul 12 *Firmele de investiții mici și neinterconectate*

- (1) Se consideră că o firmă de investiții este mică și neinterconectată în sensul prezentului regulament dacă îndeplinește toate condițiile următoare:
- (a) AUM (sau activele administrate) calculate în conformitate cu articolul 17 sunt mai mici de 1,2 miliarde EUR;
 - (b) COH (sau ordinele clienților tratate) calculate în conformitate cu articolul 20 sunt mai mici de:
 - i) 100 de milioane EUR/zi pentru tranzacțiile în numerar sau
 - ii) 1 miliard de EUR/zi pentru instrumentele financiare derivate;
 - (c) ASA (sau activele protejate și administrate) calculate în conformitate cu articolul 19 sunt zero;
 - (d) CMH (sau fondurile clienților deținute) calculate în conformitate cu articolul 18 sunt zero;
 - (e) CMH (fluxul zilnic de tranzacționare) calculat în conformitate cu articolul 32 este zero;

- (f) NPR (riscul de poziție net) sau CMG (garanția depusă la membrul compensator) calculat(ă) în conformitate cu articolele 22 și 23 este zero;
- (g) TCD (starea de nerambursare a contrapărții la tranzacționare) calculată în conformitate cu articolul 26 este zero;
- (h) totalul bilanțului firmei de investiții este mai mic de 100 de milioane EUR;
- (i) totalul veniturilor brute anuale obținute de firma de investiții din servicii și activități de investiții este mai mic de 30 de milioane EUR.

În sensul literelor (a), (b), (c), (e), (f) și (g), se aplică nivelurile înregistrate la sfârșitul zilei.

În sensul literei (d), se aplică nivelurile înregistrate pe parcursul unei zile (*intra-day*).

În sensul literelor (h) și (i), se aplică nivelurile aplicabile la sfârșitul ultimului exercițiu financiar.

- (2) Condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b), (h) și (i) se aplică pe bază combinată pentru toate firmele de investiții care fac parte dintr-un grup.

Condițiile prevăzute la literele (c), (d), (e), (f) și (g) se aplică pe bază individuală pentru fiecare firmă de investiții.

În cazul în care o firmă de investiții nu mai îndeplinește toate condițiile stabilite la alineatul (1), aceasta încetează imediat să mai fie considerată o firmă de investiții mică și neinterconectată.

- (3) În cazul în care o firmă de investiții nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a) sau (b), dar continuă să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (c)-(i), aceasta încetează să mai fie considerată o firmă de investiții mică și neinterconectată după o perioadă de 3 luni, calculată de la data la care a fost depășit pragul.
- (4) În cazul în care o firmă de investiții care nu îndeplinea toate condițiile stabilite la alineatul (1) îndeplinește ulterior aceste condiții, se consideră, sub rezerva aprobării de către autoritatea competentă, că aceasta este o firmă de investiții mică și neinterconectată după o perioadă de 6 luni de la data la care au fost îndeplinite condițiile menționate.
- (5) Pentru a ține cont de evoluțiile de pe piețele financiare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 54 pentru a ajusta condițiile în care firmele de investiții sunt considerate firme mici și neinterconectate în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 13

Cerința pe baza cheltuielilor generale fixe

- (1) În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (a), cerința pe baza cheltuielilor generale fixe reprezintă cel puțin un sfert din cheltuielile generale fixe din anul precedent.
- (2) În cazul în care autoritatea competentă consideră că s-a produs o modificare semnificativă a activității unei firme de investiții, aceasta poate ajusta cuantumul capitalului menționat la alineatul (1).

- (3) Sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, în cazul în care o firmă de investiții nu a înregistrat cheltuieli generale fixe în anul precedent, aceasta trebuie să dispună de un capital în valoare de cel puțin un sfert din cheltuielile generale fixe care au fost preconizate în planul de afaceri pentru anul următor celui în care și-a început activitatea.
- (4) ABE, în consultare cu ESMA și ținând seama de Regulamentul delegat (UE) 2015/488 al Comisiei, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a detalia modul de calcul al cerinței menționate la alineatul (1).
- ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de *[nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.
- Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 14

Cerința de capital minim permanent

În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (b), cerința de capital minim permanent este cel puțin egală cu nivelurile capitalului inițial prevăzute la articolul 8 din Directiva (UE) ----/-- [IFD].

TITLUL II

CERINȚA DE CAPITAL CALCULATĂ PE BAZA FACTORILOR K

CAPITOLUL 1

Principii generale

Articolul 15

Cerința calculată pe baza factorilor K și coeficienții aplicabili

- (1) În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (c), cerința calculată pe baza factorilor K trebuie să fie cel puțin egală cu suma următoarelor elemente:
- (a) factorii K aferenți riscului pentru clienți (*Risk-to-Customer* – RtC), calculați în conformitate cu capitolul 2;
 - (b) factorii K aferenți riscului pentru piață (*Risk-to-Market* – RtM), calculați în conformitate cu capitolul 3;
 - (c) factorii K aferenți riscului pentru firmă (*Risk-to-Firm* – RtF), calculați în conformitate cu capitolul 4.
- (2) Următorii coeficienți se aplică factorilor K corespunzători:

Tabelul 1

FACTORI K		COEFICIENT
Active administrate atât prin administrare discreționară de portofolii, cât și prin mecanisme nediscreționare (de consultanță)	K-AUM	0,02 %
Fonduri ale clienților deținute	K-CMH	0,45 %
Active protejate și administrate	K-ASA	0,04 %
Ordine ale clienților tratate	K-COH tranzacții în numerar	0,1 %
	K-COH instrumente financiare derivate	0,01 %
Flux zilnic de tranzacționare	K-DTF tranzacții în numerar	0,1 %
	K-DTF instrumente financiare derivate	0,01 %

- (3) O firmă de investiții monitorizează valoarea factorilor săi K pentru a identifica orice tendință care ar putea conduce la modificarea semnificativă a cerinței sale de capital pentru perioada de raportare următoare și notifică autorității sale competente respectiva cerință de capital semnificativ diferită.
- (4) În cazul în care autoritățile competente consideră că a avut loc o modificare semnificativă a activităților economice ale unei firme de investiții, care are un impact asupra valorii factorului K relevant, acestea pot ajusta valoarea corespunzătoare în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) ----/-- [IFD].
- (5) În scopul de a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament și a lua în considerare evoluțiile de pe piețele financiare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 54, pentru:
 - (a) a preciza metodele de determinare a factorilor K din partea a treia titlul II;
 - (b) a ajusta coeficienții prevăzuți la alineatul (2) din prezentul articol.

CAPITOLUL 2

Factorii K aferenți RtC

Articolul 16

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtC

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtC se determină prin următoarea formulă:

$$\mathbf{K-AUM + K-CMH + K-ASA + K-COH}$$

unde

- (a) K-AUM este egal cu AUM determinat în conformitate cu articolul 17, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2);
- (b) K-CMH este egal cu CMH determinat în conformitate cu articolul 18, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2);
- (c) K-ASA este egal cu ASA determinat în conformitate cu articolul 19, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2);
- (d) K-COH este egal cu COH determinat în conformitate cu articolul 20, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2).

Articolul 17

Determinarea AUM în scopul calculării factorului K-AUM

- (1) În scopul calculării K-AUM, AUM este media mobilă a valorii activelor lunare totale administrate, determinată în ultima zi lucrătoare a fiecărei perioade de 15 luni calendaristice anterioare, excluzând cele mai recente 3 valori lunare.
AUM este media sau media aritmetică simplă a celor 12 valori lunare rămase.
K-AUM se calculează în primele 14 zile ale fiecărei luni calendaristice.
- (2) În cazul în care firma de investiții a delegat oficial activele administrate unei alte entități financiare, activele delegate în cauză sunt incluse în quantumul total al AUM determinat în conformitate cu alineatul (1).
În cazul în care o altă entitate financiară a delegat oficial activele administrate firmei de investiții, activele delegate în cauză nu sunt incluse în quantumul total al activelor administrate determinat în conformitate cu alineatul (1).
- (3) În cazul în care o firmă de investiții administrează active de mai puțin de 15 luni, aceasta poate utiliza previziunile de afaceri privind activele administrate pentru a calcula K-AUM, sub rezerva următoarelor condiții cumulative:
 - (a) să fie utilizate datele istorice de îndată ce acestea devin disponibile;

- (b) previziunile de afaceri ale firmei de investiții prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE să fi fost evaluate favorabil de către autoritatea competentă.

Articolul 18

Determinarea CMH în scopul calculării factorului K-CMH

- (1) În scopul calculării K-CMH, CMH este media mobilă a valorii fondurilor zilnice totale ale clienților deținute, determinată la sfârșitul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele 3 luni calendaristice.

CMH este media sau media aritmetică simplă a valorilor zilnice înregistrate într-o perioadă de 3 luni calendaristice.

K-CMH se calculează până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează zilei de măsurare menționate la primul alineat.

- (2) În cazul în care o firmă de investiții deține fonduri ale clienților de mai puțin de 3 luni, aceasta poate utiliza previziunile de afaceri pentru a calcula K-CMH, sub rezerva următoarelor condiții cumulative:
 - (a) să fie utilizate datele istorice de îndată ce acestea devin disponibile;
 - (b) previziunile de afaceri ale firmei de investiții prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE să fi fost evaluate favorabil de către autoritatea competentă.

Articolul 19

Determinarea ASA în scopul calculării factorului K-ASA

- (1) În scopul calculării K-ASA, ASA este media mobilă a valorii activelor zilnice totale protejate și administrate, determinată la sfârșitul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele 6 luni calendaristice, excluzând cele mai recente 3 luni calendaristice.

ASA este media sau media aritmetică simplă a valorilor zilnice înregistrate în cele 3 luni calendaristice rămase.

K-ASA se calculează în primele 14 zile ale fiecărei luni calendaristice.

- (2) În cazul în care o firmă de investiții funcționează de mai puțin de 3 luni, aceasta poate utiliza previziunile de afaceri pentru a calcula K-ASA, sub rezerva următoarelor condiții cumulative:
 - (a) să fie utilizate datele istorice de îndată ce acestea devin disponibile;
 - (b) previziunile de afaceri ale firmei de investiții prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE să fi fost evaluate favorabil de către autoritatea competentă.

Articolul 20
Determinarea COH în scopul calculării factorului K-COH

- (1) În scopul calculării K-COH, COH este media mobilă a valorii ordinelor zilnice totale ale clienților tratate, determinată la sfârșitul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele 6 luni calendaristice, excluzând cele mai recente 3 luni calendaristice.

COH este media sau media aritmetică simplă a valorilor zilnice înregistrate în cele 3 luni calendaristice rămase.

K-COH se calculează în primele 14 zile ale fiecărui trimestru.

- (2) COH se determină prin însumarea valorii absolute a tranzacțiilor de cumpărare și a valorii absolute a tranzacțiilor de vânzare, atât pentru tranzacțiile în numerar, cât și pentru instrumentele financiare derivate, în conformitate cu următoarele principii:
- (a) pentru tranzacțiile în numerar, valoarea tranzacției este quantumul plătit sau primit pentru fiecare tranzacție.
 - (b) pentru instrumentele financiare derivate, valoarea tranzacției este valoarea noțională a contractului.

În COH sunt incluse și tranzacțiile executate de firmele de investiții care furnizează servicii de administrare a portofoliului în contul unor fonduri de investiții.

Din COH sunt excluse tranzacțiile executate de firma de investiții în nume propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client.

- (3) În cazul în care o firmă de investiții funcționează de mai puțin de 3 luni, aceasta poate utiliza previziunile de afaceri pentru a calcula K-COH, sub rezerva următoarelor condiții cumulative:
- (a) să fie utilizate datele istorice de îndată ce acestea devin disponibile;
 - (b) previziunile de afaceri ale firmei de investiții prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE să fi fost evaluate favorabil de către autoritatea competentă.

CAPITOLUL 3 **Factorii K aferenți RtM**

Articolul 21
Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtM

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtM pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care efectuează tranzacții pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, este valoarea cea mai ridicată dintre K-NPR calculat în conformitate cu articolul 22 și K-CMG calculat în conformitate cu articolul 23.

Articolul 22
Calcularea factorului K-NPR

- (1) În sensul calculării K-NPR, cerința de capital pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care efectuează tranzacții pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, se calculează cu ajutorul uneia dintre următoarele metode:
- (a) abordarea [standardizată simplificată] prevăzută în partea a treia titlul IV capitolele 2-4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care valoarea portofoliului de tranzacționare al firmei de investiții este mai mică sau egală cu 300 de milioane EUR;
 - (b) abordarea standardizată prevăzută în [partea a treia titlul IV capitolul 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în conformitate cu articolul 1 punctul 84 din Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari, raportarea și cerințele de publicare a informațiilor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012];
 - (c) abordarea bazată pe modele interne prevăzută în [partea a treia titlul IV capitolul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în conformitate cu articolul 1 punctul 84 din Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari, raportarea și cerințele de publicare a informațiilor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012].

K-NPR calculat în conformitate cu abordările prevăzute la literele (b) și (c) se înmulțește cu un factor de 65 %.

- (2) În sensul celei de a doua teze de la alineatul (1) litera (a), o firmă de investiții calculează volumul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere în conformitate cu [articolul 325a alineatele (2)-(7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013].

Articolul 23
Calcularea factorului K-CMG

- (1) Prin derogare de la articolul 22, autoritatea competentă îi poate permite unei firme de investiții să calculeze K-CMG pentru poziții care sunt compensate la nivel central, sub rezerva următoarelor condiții:
- (a) firma de investiții să nu facă parte dintr-un grup care cuprinde o instituție de credit;
 - (b) executarea și decontarea tranzacțiilor firmei de investiții care sunt compensate la nivel central să aibă loc sub responsabilitatea unui membru compensator și să fie garantată de membrul compensator respectiv sau decontată pe baza principiului „livrare contra plată”;
 - (c) calcularea marjei inițiale depuse de firma de investiții la membrul compensator să se realizeze pe baza unui model intern al membrului compensator care respectă cerințele prevăzute la articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
 - (d) membrul compensator să fie o instituție de credit.

K-CMG este cea mai mare valoare totală a marjelor inițiale depuse de firma de investiții la membrul compensator în ultimele 3 luni.

- (2) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica modul de calcul al cuantumului marjei inițiale menționate la alineatul (1) litera (c).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de *[nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare revizuite menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

CAPITOLUL 4

Factorii K aferenți RtF

Articolul 24

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtF

- (1) Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtF se determină prin următoarea formulă:

$$\mathbf{K-TCD + K-DTF + K-CON}$$

unde

K-TCD este egal cu cuantumul calculat în conformitate cu articolul 26,

K-DTF este egal cu DTF determinat în conformitate cu articolul 32, înmulțit cu coeficientul corespunzător stabilit la articolul 15 alineatul (2) și

K-CON este egal cu cuantumul calculat în conformitate cu articolul 38.

K-TCD și K-CON se calculează pe baza tranzacțiilor înregistrate în portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client.

K-DTF se calculează pe baza tranzacțiilor înregistrate în portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, și a tranzacțiilor pe care firma de investiții le încheie prin executarea ordinelor în contul clienților, în nume propriu.

SECȚIUNEA I

STAREA DE NERAMBURSARE A CONTRAPĂRȚII LA TRANZACȚIONARE

Articolul 25

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta secțiune se aplică următoarelor tranzacții:
- (a) instrumentelor financiare derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția:
 - (i) instrumentelor financiare derivate extrabursiere tranzacționate cu administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre;
 - (ii) instrumentelor financiare derivate extrabursiere compensate printr-o contraparte centrală calificată (CPCC);
 - (iii) instrumentelor financiare derivate extrabursiere compensate prin intermediul unui membru compensator, în cazul în care tranzacțiile fac obiectul unei obligații de compensare în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau al unei

cerințe echivalente ca respectivul contract să fie compensat într-o țară terță, ori în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(aa) pozițiile și activele firmei de investiții legate de tranzacțiile în cauză sunt evidențiate distinct și separate, atât la nivelul membrului compensator, cât și al CPCC, de pozițiile și activele membrului compensator și ale celorlalți clienți ai membrului compensator și, ca urmare a acestei distincții și separări, pozițiile și activele respective ale instituției sunt indisponibile, conform legislației naționale, în cazul în care membrul compensator ori unul sau mai mulți dintre clienții săi intră în stare de nerambursare sau în insolvență;

(bb) legislația, reglementările și acordurile contractuale aplicabile membrului compensator ori care sunt obligatorii pentru acesta facilitează transferul pozițiilor clientului legate de contractele și tranzacțiile în cauză și al garanțiilor reale aferente către un alt membru compensator în perioada de risc de marjă aplicabilă, în cazul în care membrul compensator inițial intră în stare de nerambursare sau în insolvență;

(cc) firma de investiții a obținut un aviz juridic independent, scris și motivat care concluzionează că, în cazul unei acțiuni în instanță, firma de investiții nu ar suporta pierderi ca urmare a insolvenței membrului său compensator sau a oricăruia dintre clienții membrului compensator respectiv;

- (iv) instrumentelor financiare derivate tranzacționate la bursă;
- (v) instrumentelor financiare derivate deținute pentru a acoperi riscurile unei poziții a firmei care rezultă dintr-o activitate din afara portofoliului de tranzacționare;
- (b) tranzacțiilor cu termen lung de decontare;
- (c) tranzacțiilor de răscumpărare;
- (d) operațiunilor de dare sau luare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri;
- (e) tranzacțiilor de creditare în marjă.

- (2) Prin derogare de la prezenta secțiune, o firmă de investiții își poate calcula cerința de capital pentru tranzacțiile menționate la alineatul (1) prin aplicarea uneia dintre metodele prevăzute în *[partea a treia titlul II secțiunea 3, 4 sau 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013]* și informează imediat autoritatea competentă cu privire la aceasta.

Articolul 26
Calcularea factorului K-TCD

În scopul aplicării factorului K-TCD, cerința de capital se determină prin următoarea formulă:

$$\text{Cerința de capital} = \text{Valoarea expunerii} * \text{RF}$$

unde RF este factorul de risc definit pentru fiecare tip de contraparte în conformitate cu tabelul 2.

Tabelul 2

Tip de contraparte	Factor de risc
Instituții de credit și firme de investiții	1,6 %
Alte contrapărți	8 %

Articolul 27
Calcularea valorii expunerii

Valoarea expunerii se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Valoarea expunerii} = \text{Max (0; RC + PFE - C)}$$

unde:

RC = costul de înlocuire, astfel cum este determinat la articolul 28;

PFE = expunerea viitoare potențială, astfel cum este determinată la articolul 29 și

C = garanțiile reale, astfel cum sunt determinate la articolul 30.

Costul de înlocuire (RC) și garanțiile reale (C) se aplică tuturor tranzacțiilor menționate la articolul 25.

Expunerea viitoare potențială (PFE) se aplică numai contractelor derivate și tranzacțiilor cu termen lung de decontare.

Articolul 28
Costul de înlocuire (RC)

Costul de înlocuire menționat la articolul 27 se determină după cum urmează:

- (a) pentru contractele derivate, RC se determină ca fiind valoarea curentă de piață (CMV);
- (b) pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare, RC se determină ca fiind valoarea de decontare;

- (c) pentru tranzacțiile de răscumpărare și pentru operațiunile de dare sau luare cu împrumut de titluri sau de mărfuri, RC se determină ca fiind valoarea netă a numerarului luat cu împrumut și primit.

Articolul 29

Expunerea viitoare potențială

- (1) Expunerea viitoare potențială (PFE) menționată la articolul 28 se calculează pentru fiecare instrument financiar derivat și pentru fiecare tranzacție cu termen lung de decontare ca produsul dintre:
 - (a) valoarea noțională efectivă (EN) a tranzacției stabilită în conformitate cu alineatele (2)-(6) din prezentul articol;
 - (b) factorul impus de autoritățile de supraveghere (SF) stabilit în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol și
 - (c) factorul de ajustare în funcție de scadență (MF) stabilit în conformitate cu alineatul (8) din prezentul articol.
- (2) Valoarea noțională efectivă (EN) este produsul dintre valoarea noțională, calculată în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, durata acesteia pentru contractele derivate pe rata dobânzii și contractele derivate de credit, calculată în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, și factorul delta al acesteia pentru contractele pe opțiuni, calculat în conformitate cu alineatul (6) din prezentul articol.
- (3) Valoarea noțională, cu excepția cazului în care este precizată în mod clar și este fixă până la scadență, se determină după cum urmează:
 - (a) pentru instrumentele financiare derivate pe cursul de schimb, valoarea noțională este definită ca fiind valoarea noțională a segmentului în valută al contractului, convertită în moneda națională. În cazul în care ambele segmente ale unui instrument financiar derivat pe cursul de schimb sunt exprimate în alte monede decât moneda națională, valoarea noțională a fiecărui segment este convertită în moneda națională, luându-se în considerare cea mai mare dintre valorile în moneda națională obținute;
 - (b) pentru instrumentele financiare derivate pe titluri de capital și pe mărfuri, pentru certificatele de emisii și pentru instrumentele financiare derivate pe certificate de emisii, valoarea noțională este definită ca fiind produsul dintre prețul actual (viitor) al unei unități de stoc și numărul de unități care fac obiectul tranzacției;
 - (c) pentru tranzacțiile cu rezultate multiple care depind de o anumită stare a lucrurilor, inclusiv pentru opțiunile digitale sau contractele forward cu rambursare condiționată (*target redemption forward*), o firmă de investiții calculează valoarea noțională pentru fiecare stare a lucrurilor și utilizează cea mai mare valoare obținută;
 - (d) în cazul în care valoarea noțională se calculează printr-o formulă pe baza valorilor de piață, firma de investiții utilizează valorile curente de pe piață pentru a determina valoarea noțională a tranzacției;
 - (e) pentru swapurile noționale variabile, cum ar fi swapurile cu amortizare și swapurile cu acumulare, firmele de investiții utilizează valoarea noțională

medie pe parcursul duratei de viață rămasă a contractului swap ca valoare noțională a tranzacției;

- (f) swap-urile cu efect de levier se convertesc la valoarea noțională a swap-ului echivalent care nu utilizează efectul de levier, astfel încât atunci când toate ratele incluse în swap sunt înmulțite cu un anumit factor, valoarea noțională indicată se înmulțește cu factorul aplicat ratelor dobânzii pentru a determina valoarea noțională;
- (g) pentru un contract derivat cu schimburi multiple de principal, valoarea noțională se înmulțește cu numărul de schimburi de principal prevăzute în contractul derivat pentru a determina valoarea noțională.

- (4) Valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii și de credit pentru perioada rămasă până la scadența (în ani) a acestor contracte se ajustează în funcție de durata calculată prin următoarea formulă:

$$\text{Durata} = [1 - \exp(-0,05 * \text{perioada până la scadență})]/0,05;$$

- (5) Scadența contractului este ultima dată la care contractul mai poate fi executat.

În cazul în care instrument financiar derivat se raportează la valoarea unui alt instrument pe rata dobânzii sau de credit, perioada de timp se stabilește în funcție de instrumentul-suport.

Pentru opțiuni, scadența este ultima dată de exercitare contractuală, astfel cum se precizează în contract.

Pentru un contract derivat care este structurat astfel încât, la anumite date, orice expunere restantă este decontată, iar termenele sunt revizuite astfel încât valoarea justă a contractului să fie zero, scadența reziduală este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a termenelor.

- (6) Factorul delta al opțiunilor și al swaption-urilor poate fi calculat de către firma de investiții însăși, utilizând un model adecvat. Modelul estimează rata de variație a valorii opțiunii în cazul unor fluctuații minore ale prețului de piață al suportului. Pentru alte tranzacții decât cele cu opțiuni și swaption-uri, factorul delta este egal cu 1 pentru pozițiile lungi și -1 pentru pozițiile scurte.
- (7) Factorul impus de autoritățile de supraveghere (FS) pentru fiecare clasă de active se stabilește în conformitate cu tabelul următor:

Tabelul 3

Clasa de active	Factor impus de autoritățile de supraveghere
Rata dobânzii	0,5 %
Schimb valutar	4 %
Credit	1 %
Acțiuni cu un singur emitent	32 %
Indici pe acțiuni	20 %
Mărfuri și certificate de emisii	18 %

- (8) Factorul de ajustare în funcție de scadență (MF) pentru fiecare tranzacție se determină prin următoarea formulă:

$$MF = [\min (M; 1 \text{ an}) / 1 \text{ an}]^{0,5}$$

Pentru tranzacțiile în afara marjei, scadența (M) este cea mai scurtă dintre un an și scadența reziduală a contractului derivat, astfel cum este determinată la alineatul (5) al doilea paragraf, dar nu poate fi mai mică de zece zile lucrătoare.

Pentru tranzacțiile în marjă, scadența (M) este perioada de risc de marjă. Perioada de risc de marjă minimă este de cel puțin zece zile lucrătoare pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central și care fac obiectul contractelor în marjă zilnice și de cel puțin cinci zile lucrătoare pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate compensate la nivel central care fac obiectul contractelor în marjă zilnice.

Articolul 30 Garanții reale

- (1) Toate garanțiile reale care nu sunt în numerar depuse și primite de o firmă de investiții, atât în cadrul tranzacțiilor bilaterale, cât și al tranzacțiilor compensate menționate la articolul 23, fac obiectul unor marje de ajustare, în conformitate cu tabelul următor:

Tabelul 4

Clasa de active		Marja de ajustare pentru tranzacții de răscumpărare	Marja de ajustare pentru alte tranzacții
Titluri de datorie emise de administrații centrale sau bănci centrale	≤ 1 an	0,707 %	1 %
	> 1 an ≤ 5 ani	2,121 %	3 %
	> 5 ani	4,243 %	6 %
Titluri de datorie emise de alte entități	≤ 1 an	1,414 %	2 %
	> 1 an ≤ 5 ani	4,243 %	6 %
	> 5 ani	8,485 %	12 %
Poziții din securitizare	≤ 1 an	2,828 %	4 %
	> 1 an ≤ 5 ani	8,485 %	12 %
	> 5 ani	16,970 %	24 %
Titluri de capital cotate și obligațiuni convertibile		14,143 %	20 %
Aur		10,607 %	15 %
Numerar		0 %	0 %

În sensul tabelului 4, pozițiile din securitizare nu includ și pozițiile din resecuritizare.

- (2) Valoarea garanțiilor reale care nu sunt în numerar depuse de firma de investiții la contrapartea acestora se majorează, iar valoarea garanțiilor reale care nu sunt în numerar primite de firma de investiții de la contrapartea acestora se reduce în conformitate cu tabelul 4.

- (3) În cazul în care există o neconcordanță de monede între tranzacție și garanțiile reale primite sau depuse, se aplică o marjă de ajustare suplimentară pentru neconcordanța de monede în valoare de 8 %.

Articolul 31
Compensare

În sensul prezentei secțiuni, o firmă de investiții poate trata contractele perfect corespondente incluse într-un acord de compensare ca și cum ar fi un singur contract cu un principal noțional echivalent cu veniturile nete, poate compensa alte tranzacții care fac obiectul unei novații în temeiul căreia toate obligațiile dintre firma de investiții și contrapartea acestora sunt automat amalgamate, în așa fel încât novația înlocuiește, din punct de vedere juridic, obligațiile brute anterioare cu o singură valoare netă, precum și alte tranzacții în cadrul cărora firma de investiții se asigură, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) un contract de compensare cu contrapartea sau un alt contract creează o obligație juridică unică ce acoperă toate tranzacțiile incluse, astfel încât firma de investiții ar avea fie dreptul de a primi, fie obligația de a plăti numai soldul net al valorilor pozitive și negative marcate la piață ale tranzacțiilor individuale incluse în cazul în care o contraparte nu își respectă obligațiile ca urmare a oricăreia dintre următoarele situații:
 - (i) stare de nerambursare;
 - (ii) faliment;
 - (iii) lichidare;
 - (iv) circumstanțe similare;
- (b) contractul de compensare nu conține nicio clauză care, în cazul intrării unei contrapărți în stare de nerambursare, îi permite unei contrapărți care nu se află în stare de nerambursare să efectueze numai plăți limitate sau să nu efectueze nicio plată în favoarea contrapărții aflate în stare de nerambursare, chiar dacă aceasta din urmă este un creditor net;
- (c) firma de investiții a obținut un aviz juridic independent, scris și motivat conform căruia, în cazul contestării în instanță a acordului de compensare, creanțele și obligațiile firmei de investiții ar fi echivalente cu cele menționate la litera (a) în conformitate cu următorul regim juridic:
 - legislația din jurisdicția în care este înregistrată contrapartea;
 - în cazul în care este implicată o sucursală străină a unei contrapărți, legislația din jurisdicția în care este situată sucursala;
 - legislația care reglementează tranzacțiile individuale din acordul de compensare sau
 - legislația care reglementează contractele ori acordurile necesare pentru efectuarea compensării.

SECȚIUNEA II

FLUXUL ZILNIC DE TRANZACȚIONARE

Articolul 32

Determinarea DTF în scopul calculării factorului K-COH

- (1) În scopul calculării K-DTF, DTF este media mobilă a valorii fluxurilor zilnice totale de tranzacționare, determinată la sfârșitul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele 6 luni calendaristice, excluzând cele mai recente 3 luni calendaristice.

DTF este media sau media aritmetică simplă a valorilor zilnice înregistrate în cele 3 luni calendaristice rămase.

K-DTF se calculează în primele 14 zile ale fiecărui trimestru.
- (2) DTF se determină prin însumarea valorii absolute a tranzacțiilor de cumpărare și a valorii absolute a tranzacțiilor de vânzare, atât pentru tranzacțiile în numerar, cât și pentru instrumentele financiare derivate, în conformitate cu următoarele principii:
 - (a) pentru tranzacțiile în numerar, valoarea este cuantumul plătit sau primit pentru fiecare tranzacție;
 - (b) pentru instrumentele financiare derivate, valoarea tranzacției este valoarea noțională a contractului.
- (3) Din DTF sunt excluse tranzacțiile executate de o firmă de investiții care furnizează servicii de administrare a portofoliului în contul unor fonduri de investiții.

În DTF sunt incluse și tranzacțiile executate de o firmă de investiții în nume propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client.
- (4) În cazul în care o firmă de investiții funcționează de mai puțin de 3 luni, aceasta poate utiliza previziunile de afaceri pentru a calcula K-DTF, sub rezerva următoarelor condiții cumulative:
 - (a) să fie utilizate datele istorice de îndată ce acestea devin disponibile;
 - (b) previziunile de afaceri ale firmei de investiții prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE să fi fost evaluate favorabil de către autoritatea competentă.

PARTEA A PATRA

RISUL DE CONCENTRARE

Articolul 33

Obligația de monitorizare

- (1) O firmă de investiții își monitorizează și își controlează riscul de concentrare în conformitate cu prezenta parte, prin proceduri administrative și contabile riguroase și prin mecanisme de control intern solide.
- (2) În sensul prezentei părți, termenii de instituție de credit și de firmă de investiții se pot referi la întreprinderi publice sau private, inclusiv la sucursalele acestora, care, dacă ar fi stabilite în Uniune, ar fi instituții de credit sau firme de investiții, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, și care au fost autorizate într-o țară terță care aplică cerințe de supraveghere prudentială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 34

Cerințe de raportare

O firmă de investiții care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) raportează autorităților competente, cel puțin anual, următoarele niveluri de risc:

- (a) nivelul riscului de concentrare asociat stării de nerambursare a contrapărților pentru expunerile incluse în portofoliul de tranzacționare, atât pentru fiecare contraparte, cât și la nivel agregat;
- (b) nivelul riscului de concentrare față de instituțiile de credit, firmele de investiții și alte entități la care sunt deținute fonduri ale clienților;
- (c) nivelul riscului de concentrare față de instituțiile de credit, firmele de investiții și alte entități la care sunt depozitate titluri de valoare ale clienților;
- (d) nivelul riscului de concentrare față de instituțiile de credit la care este depus numerar propriu al firmei și
- (e) nivelul riscului de concentrare aferent veniturilor.

Articolul 35

Calcularea valorii expunerii

- (1) O firmă de investiții care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) calculează următoarele expuneri în sensul prezentei părți:
 - (a) expunerile față de clienți individuali care sunt incluse în portofoliul de tranzacționare, prin însumarea respectivelor expuneri cu expunerile nete pe toate instrumentele financiare emise de respectivul client individual.

Expunerea netă se calculează prin deducerea pozițiilor aferente angajamentelor de preluare fermă care sunt subscrise sau subangajate de către terțe părți pe baza unui acord formal, reduse cu următorii factori:

Tabelul 5

ziua lucrătoare 0:	100 %
ziua lucrătoare 1:	90 %
zilele lucrătoare 2-3:	75 %
ziua lucrătoare 4:	50 %
ziua lucrătoare 5:	25 %
după ziua lucrătoare 5:	0 %.

O firmă de investiții instituie sisteme pentru monitorizarea și controlul expunerilor sale rezultate din angajamente de preluare fermă în perioada dintre momentul angajamentului inițial și următoarea zi lucrătoare, ținând cont de natura riscurilor întâlnite pe piețele în cauză;

- (b) expunerile față de grupuri de clienți aflați în legătură, prin însumarea tuturor expunerilor față de clienții individuali din cadrul grupului, care trebuie să fie tratate ca o singură expunere.
- (2) Pentru a calcula expunerea față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură, o firmă de investiții ia toate măsurile rezonabile pentru a identifica activele-suport ale tranzacțiilor relevante și contrapartea expunerilor-suport.

Articolul 36

Limitele riscurilor de concentrare

- (1) O firmă de investiții care tranzacționează pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, nu își asumă, față de un client individual sau de un grup de clienți aflați în legătură, o expunere a cărei valoare depășește 25 % din capitalul său reglementat, cu excepția cazului în care îndeplinește obligația de notificare prevăzută la articolul 37 și cerința de capital calculată pe baza factorului K-CON stabilită la articolul 38.

În cazul în care acest client individual este o instituție de credit sau o firmă de investiții ori în cazul în care un grup de clienți aflați în legătură include una sau mai multe instituții de credit sau firme de investiții, valoarea respectivă nu poate depăși 25 % din capitalul reglementat al firmei de investiții, calculat în conformitate cu articolul 11, sau 150 de milioane EUR, luându-se în considerare valoarea cea mai mare, cu condiția ca suma valorilor expunerilor față de toți clienții aflați în legătură care nu sunt instituții de credit sau firme de investiții să nu depășească 25 % din capitalul reglementat al firmei de investiții.

În cazul în care suma de 150 de milioane EUR este mai mare decât 25 % din capitalul reglementat al firmei de investiții, valoarea expunerii nu depășește 100 % din capitalul reglementat al firmei de investiții.

- (2) Limitele menționate la alineatul (1) pot fi depășite în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) firma de investiții îndeplinește cerința de capital calculată pe baza factorului K-CON în ceea ce privește cuantumul care depășește limita prevăzută la alineatul (1), calculată în conformitate cu articolul 38;
 - (b) în cazul în care nu au trecut mai mult de 10 zile de la înregistrarea excedentului, expunerea din portofoliul de tranzacționare față de respectivul client individual sau grup de clienți aflați în legătură nu depășește 500 % din capitalul reglementat al firmei de investiții;
 - (c) orice excedent înregistrat timp de mai mult de 10 zile nu depășește, în total, 600 % din capitalul reglementat al firmei de investiții.

Articolul 37 *Obligația de notificare*

- (1) În cazul în care limitele menționate la articolul 36 alineatul (1) sunt depășite, o firmă de investiții notifică autorităților competente, fără întârziere, excedentul, numele clientului individual în cauză și, după caz, numele grupului de clienți aflați în legătură în cauză.
- (2) Autoritățile competente îi pot acorda firmei de investiții o perioadă limitată de timp pentru a respecta limita menționată la articolul 36 alineatul (1).
- În cazul în care se aplică suma de 150 de milioane EUR menționată la articolul 36 alineatul (1), autoritățile competente pot permite depășirea limitei de 100 % în ceea ce privește capitalul reglementat al firmei de investiții.

Articolul 38 *Calcularea factorului K-CON*

- (1) În scopul calculării factorului K-CON, excedentul menționat la articolul 36 alineatul (2) este expunerea față de clientul individual sau grupul de clienți aflați în legătură în cauză care este inclusă în portofoliul de tranzacționare.
- (2) Dacă excedentul nu a fost înregistrat timp mai mult de 10 zile, cerința de capital calculată pe baza factorului K-CON este de 200 % din cerințele menționate la alineatul (1).
- (3) După ce a trecut perioada de 10 zile calculată de la data la care s-a înregistrat excedentul, acesta este repartizat pe rândul corespunzător din coloana 1 a tabelului 6.
- (4) Cerința de capital calculată pe baza factorului K-CON este egală cu produsul dintre excedent și factorul corespunzător din coloana 2 a tabelului 6.

Tabelul 6

Coloana 1: Excedent față de limite (pe baza unui procentaj din capitalul reglementat)	Coloana 2: Factori
Până la 40 %	200 %
Între 40 % și 60 %	300 %
Între 60 % și 80 %	400 %
Între 80 % și 100 %	500 %
Între 100 % și 250 %	600 %
Peste 250 %	900 %

- (5) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament și a lua în considerare evoluțiile de pe piețele financiare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 54, în scopul de a preciza metoda de determinare a factorului K menționat la prezentul articol.

Articolul 39

Proceduri menite să împiedice eludarea, de către firmele de investiții, a cerinței de capital calculate pe baza factorului K-CON

- (1) Firmele de investiții nu transferă temporar expunerile care depășesc limita prevăzută la articolul 36 alineatul (1) către o altă societate, indiferent dacă face sau nu parte din același grup, și nici nu realizează tranzacții artificiale prin care să închidă expunerea în perioada de 10 zile menționată la articolul 38 și să creeze o expunere nouă.
- (2) Firmele de investiții mențin sisteme care asigură raportarea imediată către autoritățile competente a oricărui transfer menționat la alineatul (1).

Articolul 40

Excluderi

- (1) Următoarele expuneri sunt excluse de la aplicarea cerințelor stabilite la articolul 38 alineatul (1):
 - (a) expunerile care nu sunt incluse în portofoliul de tranzacționare;
 - (b) expunerile care sunt deduse în totalitate din fondurile proprii ale unei firme de investiții;
 - (c) anumite expuneri înregistrate în cursul normal al decontării serviciilor de plată, a tranzacțiilor valutare, a tranzacțiilor cu titluri de valoare și a furnizării de transferuri monetare;
 - (d) elementele de activ care constituie creanțe asupra administrațiilor centrale;

- (i) expunerile față de administrații centrale, bănci centrale, entități din sectorul public, organizații internaționale sau bănci multilaterale de dezvoltare și expunerile garantate de astfel de persoane sau care pot fi atribuite unor astfel de persoane;
 - (ii) expunerile față de administrații centrale sau bănci centrale [altele decât cele menționate la punctul (i)] care sunt exprimate și, după caz, finanțate în moneda națională a împrumutatului;
 - (iii) expunerile față de administrații regionale și autorități locale ale statelor din Spațiul Economic European (SEE) sau garantate de acestea;
 - (e) expunerile față de contrapărți centrale și contribuțiile la fondurile de garantare ale acestora.
- (2) Autoritățile competente pot excepta integral sau parțial de la aplicarea articolului 38 alineatul (1) următoarele expuneri:
- (a) obligațiunile garantate;
 - (b) expunerile față de administrații regionale și autorități locale ale statelor din SEE sau garantate de acestea;
 - (c) cerințele de lichiditate deținute în titluri de stat, cu condiția ca, sub rezerva deciziei autorității competente, să fie evaluate ca fiind cu risc scăzut (*investment grade*);
 - (d) expunerile față de burse recunoscute, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 72 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 41

Exceptare pentru comercianții de mărfuri și de certificate de emisii

- (1) Dispozițiile prezentei părți nu se aplică comercianților de mărfuri și de certificate de emisii atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare pentru tranzacțiile intragrup:
- (a) cealaltă contraparte este o contraparte nefinanciară;
 - (b) ambele contrapărți sunt incluse în aceeași consolidare;
 - (c) ambele contrapărți fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor;
 - (d) se poate considera că tranzacția respectivă reduce riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei a contrapărții nefinanciare ori a grupului respectiv.
- (2) În sensul prezentului articol, contrapărțile sunt considerate ca fiind incluse în aceeași consolidare dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
- (a) contrapărțile sunt incluse într-o consolidare în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2013/34/UE;
 - (b) contrapărțile sunt incluse într-o consolidare în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;

- (c) în cazul unui grup a cărui societate-mamă își are sediul social într-o țară terță, contrapărțile sunt incluse în consolidare potrivit principiilor contabile general acceptate ale unei țări terțe considerate a fi echivalente cu IFRS în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 sau cu standardele de contabilitate ale unei țări terțe a căror utilizare este permisă în conformitate cu articolul 4 din regulamentul respectiv.
- (3) O firmă de investiții informează autoritatea competentă înainte de a se prevala de exceptarea menționată la alineatul (1).

Autoritățile competente permit aplicarea exceptării doar dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alineatul (1).

PARTEA A CINCEA

lichiditate

Articolul 42

Cerința de lichiditate

- (1) O firmă de investiții deține active lichide echivalente cu cel puțin o treime din cerințele calculate pe baza cheltuielilor generale fixe în conformitate cu articolul 13 alineatul (1).

În sensul primului paragraf, active lichide sunt oricare dintre următoarele:

- (a) activele menționate la articolele 10-13 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei;
 - (b) numerarul negrevat de sarcini.
- (2) În sensul alineatului (1), o firmă de investiții care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) poate include în activele sale lichide și creanțele comerciale și onorariile sau comisioanele de primit în termen de 30 de zile, dacă creanțele respective îndeplinesc următoarele condiții:
- (a) reprezintă până la o treime din cerințele de lichiditate minime menționate la alineatul (1);
 - (b) nu sunt luate în considerare la calculul niciunei cerințe de lichiditate suplimentare impuse de autoritatea competentă pentru riscuri specifice firmei în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) litera (k) din Directiva (UE) ----/-- [IFD];
 - (c) fac obiectul unei marje de ajustare de 50 %.

Articolul 43

Reducerea temporară a cerinței de lichiditate

- (1) O firmă de investiții poate ca, în circumstanțe excepționale, să diminueze cuantumul activelor lichide deținute. În cazul în care are loc o astfel de diminuare, firma de investiții informează neîntârziat autoritatea competentă.
- (2) Conformitatea cu cerința de lichiditate prevăzută la articolul 42 alineatul (1) se restabilește în termen de 30 de zile de la diminuarea inițială.

Articolul 44

Garanții acordate clienților

O firmă de investiții își majorează activele lichide cu 1,6 % din cuantumul total al garanțiilor acordate clienților.

PARTEA A ȘASEA

PUBLICAREA DE INFORMAȚII DE CĂTRE FIRMELE DE INVESTIȚII

Articolul 45

Domeniu de aplicare

- (1) O firmă de investiții care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) face publice informațiile menționate în prezenta parte în ziua în care își publică situațiile financiare anuale.
- (2) O firmă de investiții care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) și care emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar face publice informațiile stipulate la articolele 46, 48, 49 și 50 în ziua în care își publică situațiile financiare anuale.
- (3) O firmă de investiții face publice informațiile prevăzute la articolele 47 și 51 în cazul în care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 23 din Directiva (UE) ----/-- [IFD].
Firma de investiții care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 23 din Directiva (UE) ----/-- [IFD] face publice informațiile în cauză începând cu exercițiul financiar următor exercițiului financiar în care a avut loc evaluarea menționată la articolul 23 alineatul (1) din Directiva (UE) ----/-- [IFD].
- (4) O firmă de investiții poate determina mediul de informare și locul care sunt adecvate pentru a respecta efectiv cerințele de publicare prevăzute la alineatele (1) și (2). În măsura în care acest lucru este posibil, toate informațiile se publică utilizând același mediu de informare sau în același loc. Dacă informații identice sau similare sunt publicate utilizând două sau mai multe medii de informare, în fiecare dintre acestea se include o referință la informațiile asemănătoare din celelalte medii de informare.

Articolul 46

Obiective și politici în materie de gestionare a riscurilor

O firmă de investiții își face publice obiectivele și politicile în materie de gestionare a riscurilor pentru fiecare categorie de risc din părțile a treia-a cincea în conformitate cu articolul 45, inclusiv strategiile și procesele de gestionare a riscurilor respective și o declarație privind riscurile aprobată de organul de conducere, în care este descris pe scurt profilul de risc general al firmei de investiții asociat strategiei de afaceri.

Articolul 47

Guvernanță

O firmă de investiții face publice următoarele informații privind mecanismele de guvernanță internă, în conformitate cu articolul 45:

- (a) numărul de mandate deținute de membrii organului de conducere;

- (b) politica privind diversitatea în materie de selecție a membrilor organului de conducere, obiectivele acestuia și orice țintă relevantă stabilită în cadrul politicii respective, precum și măsura în care au fost atinse obiectivele și țintele respective;
- (c) dacă firma de investiții a înființat sau nu un comitet de risc distinct și de câte ori s-a întrunit comitetul de risc într-un an.

Articolul 48
Fonduri proprii

- (1) O firmă de investiții face publice următoarele informații privind fondurile sale proprii, în conformitate cu articolul 45:
 - (a) o reconciliere integrală a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, a elementelor de fonduri proprii de nivel 2 și a filtrelor prudențiale și deducerilor aplicate fondurilor proprii ale firmei de investiții cu bilanțul din situațiile financiare auditate ale firmei de investiții;
 - (b) o descriere a principalelor caracteristici ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 emise de firma de investiții;
 - (c) prezentarea integrală a termenelor și condițiilor contractuale aferente tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2;
 - (d) prezentarea separată a naturii și a cuantumurilor filtrelor prudențiale și deducerilor aplicate, precum și a elementelor nededuse în legătură cu fondurile proprii;
 - (e) o descriere a tuturor restricțiilor aplicate la calcularea fondurilor proprii în conformitate cu prezentul regulament, precum și a instrumentelor, a filtrelor prudențiale și a deducerilor cărora li se aplică aceste restricții.
- (2) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica modele pentru publicarea de informații în conformitate cu alineatul (1) literele (a), (b), (d) și (e).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în termen de *[nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 49 *Cerințe de capital*

O firmă de investiții face publice următoarele informații referitoare la conformitatea sa cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (1) și la articolul 22 din Directiva (UE) ----/-- [IFD], în conformitate cu articolul 45:

- (a) un rezumat al metodei aplicate de firma de investiții în vederea evaluării adecvării capitalului său intern în scopul susținerii activităților curente și viitoare;
- (b) la solicitarea autorității competente, rezultatele procesului de evaluare a adecvării capitalului intern al firmei de investiții, inclusiv componența fondurilor proprii suplimentare pe baza procesului de supraveghere, astfel cum este menționat la articolul 36 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) ----/-- [IFD];
- (c) cerințele de capital calculate separat, în conformitate cu fiecare factor K aplicabil firmei de investiții, astfel cum se prevede la articolul 15, și sub formă agregată, pe baza sumei factorilor K aplicabili;
- (d) cerința pe baza cheltuielilor generale fixe, determinată în conformitate cu articolul 13.

Articolul 50 *Publicarea rentabilității activelor*

O firmă de investiții face publică rentabilitatea activelor sale, calculată prin împărțirea profitului său net la valoarea totală a bilanțului din raportul său anual, astfel cum se menționează la articolul 45.

Articolul 51 *Politica și practicile de remunerare*

Firmele de investiții fac publice următoarele informații referitoare la politica și practicile lor de remunerare pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, în conformitate cu articolul 45;

- (a) cele mai importante caracteristici de proiectare ale sistemului de remunerare, inclusiv nivelul remunerației variabile și criteriile de acordare a acesteia, politica de remunerare sub formă de instrumente, politica de amânare și criteriile de intrare în drepturi;
- (b) raporturile dintre remunerația fixă și cea variabilă, stabilite în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Directiva (UE) ----/-- [IFD];
- (c) informații cantitative agregate privind remunerarea, prezentate separat pentru membrii conducerii superioare și membrii personalului ale căror acțiuni au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, cu indicarea următoarelor elemente:

- (i) cuantumul remunerației acordate în exercițiul financiar respectiv, defalcat în remunerație fixă, incluzând o descriere a componentelor fixe, și remunerație variabilă, precum și numărul de beneficiari;
 - (ii) cuantumul și formele remunerației variabile acordate, defalcat în numerar, acțiuni, instrumente legate de acțiuni și alte tipuri de instrumente, indicând separat partea plătită în avans și partea amânată;
 - (iii) cuantumul remunerației amânate acordate pentru perioadele de performanță anterioare, defalcat în cuantumul datorat aferent exercițiului financiar și cuantumul datorat aferent exercițiilor următoare;
 - (iv) cuantumul remunerației amânate datorate aferente exercițiului financiar și reduse prin intermediul ajustărilor de performanță;
 - (v) remunerația variabilă garantată acordată în cursul exercițiului financiar și numărul beneficiarilor acestei remunerații;
 - (vi) plățile compensatorii legate de încetarea raporturilor de muncă acordate în perioadele anterioare care au fost plătite în cursul exercițiului financiar;
 - (vii) valorile plăților compensatorii acordate în cursul exercițiului financiar, defalcate în sume plătite în avans și sume amânate, numărul de beneficiari ai respectivelor plăți și cea mai mare plată care i-a fost acordată unei singure persoane;
- (d) numărul persoanelor care au beneficiat de o remunerație de 1 milion EUR sau mai mult în cursul unui exercițiu financiar, defalcat pe intervale salariale de 500 000 EUR pentru remunerațiile între 1 milion EUR și 5 milioane EUR și pe intervale salariale de 1 milion EUR pentru remunerațiile mai mari sau egale cu 5 milioane EUR;
 - (e) la cererea autorității competente, remunerația totală pentru fiecare membru al organului de conducere sau al conducerii superioare;
 - (f) informații din care să reiasă dacă firma de investiții beneficiază sau nu de derogarea prevăzută la articolul 30 alineatul (4) din Directiva (UE) ----/-- [IFD].

În sensul literei (f), firmele de investiții care beneficiază de o astfel de derogare indică dacă aceasta a fost acordată în temeiul articolului 30 alineatul (4) litera (a) sau (b) din Directiva (UE) ----/-- [IFD] ori în temeiul ambelor litere. De asemenea, firmele indică pentru care dintre principiile de remunerare aplică derogarea (derogările), numărul de membri ai personalului care beneficiază de derogare (derogări) și remunerațiile totale ale acestora, defalcate în remunerații fixe și remunerații variabile.

Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679.

PARTE A ȘAPTEA

RAPORTAREA DE CĂTRE FIRMELE DE INVESTIȚII

Articolul 52 *Cerințe de raportare*

- (1) O firmă de investiții prezintă autorităților competente un raport anual cuprinzând toate informațiile următoare:
 - (a) nivelul și structura fondurilor proprii;
 - (b) cerințele de capital;
 - (c) calcularea cerințelor de capital;
 - (d) nivelul activității în ceea ce privește respectarea condițiilor stabilite la articolul 12 alineatul (1), inclusiv defalcarea bilanțului și a veniturilor în funcție de serviciul de investiții și de factorul K aplicabil;
 - (e) riscul de concentrare;
 - (f) cerințele de lichiditate.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), o firmă de investiții care îndeplinește condițiile de la articolul 12 alineatul (1) nu este obligată să raporteze informațiile menționate la literele (e) și (f).
- (3) În consultare cu ESMA, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza formatele, datele de raportare, definițiile și soluțiile informatice aplicabile raportării menționate la alineatul (1), ținând seama de diferența în ceea ce privește nivelul de detaliere a informațiilor prezentate de o firmă de investiții care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1).

ABE elaborează proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în termen de [nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la paragraful respectiv, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 53 *Cerințe de raportare pentru firmele de investiții care desfășoară activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013*

- (1) Firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) și care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 verifică lunar dimensiunea activelor lor totale și raportează trimestrial informațiile respective autorității competente și ABE.
- (2) În cazul în care o firmă de investiții menționată la alineatul (1) face parte dintr-un grup în care una sau mai multe firme sunt firme de investiții care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din

Regulamentul (UE) nr. 575/2013, firmele de investiții respective verifică lunar dimensiunea activelor lor totale și se informează reciproc. Firmele de investiții în cauză raportează trimestrial totalul activelor lor combinate autorităților competente relevante și ABE.

- (3) În cazul în care media activelor lunare totale ale firmelor de investiții menționate la alineatele (1) și (2), calculată pe o perioadă de douăsprezece luni consecutive, atinge unul dintre pragurile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ABE informează cu privire la acest fapt firmele de investiții în cauză și autoritățile competente pentru acordarea autorizației în conformitate cu articolul [8a] din Directiva 2013/36/UE.
- (4) În consultare cu ESMA, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a detalia obligația de a furniza informații autorităților competente relevante menționate la alineatele (1) și (2), pentru a permite o monitorizare eficace a pragurilor stabilite la articolul [8a] alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2013/36/UE.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice până la [1 ianuarie 2019].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

PARTEA A OPTA

ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 54

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, cu respectarea condițiilor stabilite la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 4 alineatul (2), la articolul 12 alineatul (5), la articolul 15 alineatul (5) și la articolul 38 alineatul (5), i se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată începând cu *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.
- (3) Delegarea competenței menționate la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 15 alineatul (5) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Actul delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2) și al articolului 15 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de *[două luni]* de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu *[două luni]* la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 55

Acte de punere în aplicare

Modelele de publicare a informațiilor prevăzute la articolul 48 alineatul (2) și formatele, datele de raportare, definițiile și soluțiile informatice care urmează să se aplice raportării în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) sunt specificate în cadrul unor acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 56 alineatul (2).

Articolul 56
Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul bancar european instituit prin Decizia 2004/10/CE a Comisiei³³. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

³³ Decizia 2004/10/CE a Comisiei din 5 noiembrie 2003 de instituire a Comitetului bancar european (JO L 3, 7.1.2004, p. 36).

³⁴ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

PARTEA A NOUA

DISPOZIȚII TRANZITORII, RAPOARTE, REEEXAMINĂRI ȘI MODIFICĂRI

TITLUL I

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 57 *Dispoziții tranzitorii*

- (1) Articolele 42-44 și 45-51 li se aplică comercianților de mărfuri și de certificate de emisii de la *[cinci ani de la data punerii în aplicare a prezentului regulament]*.
- (2) Până la data la care se împlinesc cinci ani de la punerea în aplicare a prezentului regulament sau până la data punerii în aplicare a dispozițiilor menționate la articolul 22 alineatul (1) literele (b) și (c) în temeiul *[părții a treia titlul IV capitolul 1 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în conformitate cu articolul 1 punctul 84 din Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari, raportarea și cerințele de publicare a informațiilor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012]*, luându-se în considerare data cea mai apropiată, o firmă de investiții aplică cerințele prevăzute în partea a treia titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (3) Prin derogare de la articolul 11, firmele de investiții își pot limita cerințele de capital pentru o perioadă de cinci ani de la *[data punerii în aplicare a prezentului regulament]*, după cum urmează:
 - (a) dublul cerinței de capital relevante în temeiul părții a treia titlul I capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 dacă ar fi continuat să facă obiectul respectivului regulament;
 - (b) dublul cerinței de capital aplicabile calculate pe baza cheltuielilor generale fixe prevăzute la articolul 13 din prezentul regulament, în cazul în care o firmă de investiții nu exista la *[data punerii în aplicare a prezentului regulament]* sau înainte de această dată;
 - (c) dublul cerinței aplicabile de capital inițial prevăzute în titlul IV din Directiva 2013/36/UE până la *[data punerii în aplicare a prezentului regulament]* în cazul în care o întreprindere a făcut exclusiv obiectul unei cerințe de capital inițial până la momentul respectiv.

Articolul 58

Derogare pentru întreprinderile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Firmele de investiții care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, îndeplinesc condițiile de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și care nu au fost încă autorizate ca instituții de credit în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2013/36/UE continuă să facă obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE.

TITLUL II RAPOARTE ȘI REEXAMINĂRI

Articolul 59

Clauza de reexaminare

- (1) Până la data de [3 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia reexaminează aplicarea următoarelor aspecte:
- (a) condițiile în care firmele de investiții sunt considerate firme mici și neinterconectate în conformitate cu articolul 12;
 - (b) metodele de determinare a factorilor K din partea a treia titlul II și de la articolul 38;
 - (c) coeficienții menționați la articolul 15 alineatul (2);
 - (d) dispozițiile prevăzute la articolele 42-44;
 - (e) dispozițiile prevăzute în secțiunea 1 din partea a treia titlul II capitolul 4;
 - (f) aplicarea părții a treia în cazul comercianților de mărfuri și de certificate de emisii.
- (2) Până la data de [3 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia transmite raportul menționat la alineatul (1) Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri legislative, dacă este cazul.

TITLUL III MODIFICĂRI

Articolul 60

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Din titlu se elimină cuvintele „și firmele de investiții”.

2. Articolul 4 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «instituție de credit» înseamnă o întreprindere a cărei activitate constă în oricare dintre următoarele:

(a) atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite în cont propriu;

(b) desfășurarea oricăreia dintre activitățile menționate în anexa I secțiunea A punctele 3 și 6 la Directiva 2014/65/UE, în cazul în care este îndeplinită una dintre condițiile următoare, dar întreprinderea nu este un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii, un organism de plasament colectiv sau o întreprindere de asigurare:

i) valoarea totală a activelor întreprinderii depășește 30 de miliarde EUR sau

ii) valoarea totală a activelor întreprinderii este mai mică de 30 de miliarde EUR, întreprinderea face parte dintr-un grup, iar valoarea activelor totale combinate ale tuturor entităților din grup care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în anexa I secțiunea A punctele 3 și 6 la Directiva 2014/65/UE și au active totale mai mici de 30 de miliarde EUR depășește 30 de miliarde EUR sau

iii) valoarea totală a activelor întreprinderii este mai mică de 30 de miliarde EUR, întreprinderea face parte dintr-un grup, iar valoarea activelor totale combinate ale tuturor entităților din grup care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în anexa I secțiunea A punctele 3 și 6 la Directiva 2014/65/UE depășește 30 de miliarde EUR, în cazul în care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, în consultare cu colegiul de supraveghere, decide astfel pentru a contracara eventualele riscuri de eludare și eventualele riscuri la adresa stabilității financiare a Uniunii.”;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «firmă de investiții» înseamnă o persoană astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE, care este autorizată în conformitate cu directiva respectivă, excluzând instituțiile de credit;”;

(c) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

(3) „instituție” înseamnă o instituție de credit autorizată în temeiul articolului 8 din Directiva 2013/36/UE sau o întreprindere menționată la articolul 8a alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE;”;

(d) punctul 4 se elimină;

(e) punctul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„26. «instituție financiară» înseamnă o întreprindere, alta decât o instituție, a cărei activitate principală constă în dobândirea de dețineri sau

în desfășurarea uneia sau a mai multor activități menționate la punctele 2-12 și la punctul 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE, inclusiv o firmă de investiții, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o societate de investiții holding, o instituție de plată în sensul Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne și o societate de administrare a activelor, dar cu excluderea holdingurilor de asigurare și a holdingurilor mixte de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2009/138/CE;”;

(f) punctul 51 se înlocuiește cu următorul text:

„51. «capital inițial» înseamnă cuantumul și tipurile de fonduri proprii prevăzute la articolul 12 din Directiva 2013/36/UE;”;

(g) se adaugă punctul 145:

„145. «comercianți de mărfuri și de certificate de emisii» înseamnă întreprinderile a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau în desfășurarea de activități legate de instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau de contractele derivate pe mărfuri menționate la punctele 5, 6, 7, 9 și 10, de instrumentele financiare derivate pe certificate de emisii menționate la punctul 4 sau de certificatele de emisii menționate în secțiunea C punctul 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE;”.

3. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instituțiile de credit respectă cerințele prevăzute în părțile a șasea și a șaptea pe bază individuală.”;

(b) alineatul (5) se elimină.

4. În partea întâi titlul II, la capitolul 2 privind consolidarea prudențială se introduce un nou articol 10a:

„În sensul aplicării prezentului capitol, societățile financiare holding-mamă dintr-un stat membru și societățile financiare holding-mamă din Uniune includ și firmele de investiții, în cazul în care acestea sunt întreprinderi-mamă ale unei instituții.”

5. La articolul 11, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Instituțiile-mamă din UE, instituțiile controlate de o societate financiară holding-mamă din UE și instituțiile controlate de o societate financiară holding mixtă-mamă din UE îndeplinesc obligațiile prevăzute în partea a șasea pe baza situației consolidate a instituției-mamă, a societății financiare holding sau a societății financiare holding mixte, în cazul în care grupul include una sau mai multe instituții de credit sau firme de investiții care sunt autorizate să presteze serviciile și să desfășoare activitățile de investiții enumerate în secțiunea A punctele 3 și 6 din anexa I la Directiva 2004/39/CE.”

6. Articolul 15 se elimină.

7. Articolul 16 se elimină.

8. Articolul 17 se elimină.

9. La articolul 81, alineatul (1) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) filiala este una din următoarele:
- (i) o instituție;
 - (ii) o întreprindere care, în temeiul legislației naționale aplicabile, face obiectul cerințelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;
 - (iii) o firmă de investiții;”.
10. La articolul 82, alineatul (1) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) filiala este una din următoarele:
- (i) o instituție;
 - (ii) o întreprindere care, în temeiul legislației naționale aplicabile, face obiectul cerințelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;
 - (iii) o firmă de investiții;”.
11. Articolul 93 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (3) se elimină;
- (b) alineatele (4), (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(4) În cazul în care controlul asupra unei instituții care se încadrează în categoria menționată la alineatul (2) este preluat de o altă persoană fizică sau juridică decât cea care deținea anterior controlul instituției, cuantumul fondurilor proprii ale instituției respective trebuie să atingă nivelul de capital inițial cerut.
- (5) În cazul fuziunii a două sau mai multe instituții care se încadrează în categoria menționată la alineatul (2), cuantumul fondurilor proprii ale instituției rezultate în urma fuziunii nu trebuie să scadă sub cuantumul total al fondurilor proprii ale instituțiilor care au fuzionat, calculat la data fuziunii, atât timp cât cuantumul de capital inițial cerut nu a fost atins.
- (6) În cazul în care autoritățile competente consideră că este necesară aplicarea cerinței prevăzute la alineatul (1) pentru a se asigura solvabilitatea unei instituții, dispozițiile prevăzute la alineatele (2)-(4) nu se aplică.”.
12. Secțiunea 2 din partea a treia titlul I capitolul 1 se elimină la data de [5 ani de la data punerii în aplicare a Regulamentului (UE) ____/____ IFR].
13. La articolul 197, alineatul (1) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
- „(c) titluri de datorie care sunt emise de instituții și de firme de investiții și au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de instituții, prevăzute la capitolul 2;”.
14. La articolul 202, prima teză se înlocuiește cu următorul text:
- „O instituție poate utiliza instituții, firme de investiții, întreprinderi de asigurare și reasigurare și agenții de creditare a exportului ca furnizori eligibili de protecție nefinanțată a creditului care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3), dacă acestea îndeplinesc toate condițiile următoare:”.

15. Articolul 388 se elimină.
16. La articolul 456 alineatul (1), literele (f) și (g) se elimină.
17. La articolul 493, alineatul (2) se elimină.
18. Articolul 498 se elimină.
19. La articolul 508, alineatele (2) și (3) se elimină.

Articolul 61

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 600/2014

Regulamentul (UE) nr. 600/2014 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 46 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), se adaugă următoarea literă (d):

„(d) firma a instituit mecanismele și procedurile necesare pentru raportarea informațiilor prevăzute la alineatul (6a).”;

(b) se adaugă următorul alineat (6a):

„(6a) Firmele din țări terțe care prestează servicii sau desfășoară activități în conformitate cu prezentul articol informează anual ESMA cu privire la următoarele aspecte:

(a) amploarea și domeniul de aplicare ale serviciilor și activităților desfășurate de firme în cadrul Uniunii;

(b) cifra de afaceri și valoarea agregată a activelor corespunzătoare serviciilor și activităților menționate la litera (a);

(c) dacă s-au luat măsuri de protecție a investitorilor, precum și o descriere detaliată a acestora;

(d) politica de gestionare a riscurilor și măsurile aplicate de firmă pentru furnizarea serviciilor și desfășurarea activităților menționate la litera (a).”;

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În consultare cu ABE, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze informațiile pe care societatea solicitantă din țara terță trebuie să le furnizeze în cererea sa de înregistrare menționată la alineatul (4), precum și informațiile care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (6a).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [a se introduce data].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(d) se adaugă următorul alineat (8):

„(8) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare prin care să specifice formatul în care trebuie prezentată cererea de înregistrare menționată la alineatul (4) și în care trebuie raportate informațiile menționate la alineatul (6a).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [a se introduce data].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”.

(2) Articolul 47 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 51 alineatul (2), o decizie referitoare la o țară terță care să ateste că regimul juridic și de supraveghere al respectivei țări terțe asigură toate condițiile următoare:

- (a) faptul că firmele autorizate în țara terță respectivă respectă cerințe de natură prudențială și referitoare la conduita profesională obligatorii din punct de vedere juridic care au efect echivalent cu cerințele stabilite în prezentul regulament, în Directiva 2013/36/UE, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în Directiva (UE) ----/-- [IFD], în Regulamentul (UE) ----/--- [IFR] și în Directiva 2014/65/UE, precum și în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul acestor regulamente și directive;
- (b) faptul că firmele autorizate în țara terță respectivă fac obiectul unei supravegheri și al unui control eficace care asigură conformitatea deplină cu cerințele aplicabile, de natură prudențială și referitoare la conduita profesională, obligatorii din punct de vedere juridic; și
- (c) faptul că în cadrul juridic al respectivei țări terțe se prevede un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea firmelor de investiții autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe;

În cazul în care serviciile furnizate și activitățile desfășurate de firme din țări terțe în cadrul Uniunii în urma adoptării deciziei menționate la primul paragraf sunt, probabil, de importanță sistemică pentru Uniune, cerințele de natură prudențială și referitoare la conduita profesională obligatorii din punct de vedere juridic menționate la primul paragraf nu pot fi considerate ca având efect echivalent cu cerințele prevăzute în actele menționate la paragraful respectiv decât după o evaluare detaliată și aprofundată. În acest sens, Comisia evaluează și ține cont și de convergența în materie de supraveghere dintre țara terță în cauză și Uniune.

Atunci când adoptă decizia menționată la primul paragraf, Comisia ia în calcul dacă o țară terță este identificată ca fiind o jurisdicție fiscală necooperantă în temeiul politicii relevante a Uniunii sau ca fiind o țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849.”;

(b) la alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

(c) procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv a investigațiilor și a inspecțiilor la fața locului.”;

(c) se adaugă următorul alineat (5):

„(5) ESMA monitorizează evoluțiile în materie de reglementare și de supraveghere, evoluțiile practicilor de punere în aplicare și alte evoluții relevante ale pieței din țările terțe pentru care Comisia a adoptat decizii de echivalare în temeiul alineatului (1), pentru a verifica dacă criteriile pe baza cărora au fost luate deciziile respective sunt îndeplinite în continuare. Autoritatea transmite anual Comisiei un raport confidențial cuprinzând constatările sale.”.

Articolul 62

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1093/2010

Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 4 alineatul (2), se adaugă punctul (v), după cum urmează:

„(v) în ceea ce privește Regulamentul (UE) ----/---- [IFR] și Directiva (UE) ----/-- [IFD], autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (5) din Directiva (UE) ----/-- [IFD].”.

PARTEA A ZECEA

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 63

Intrarea în vigoare și data punerii în aplicare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a [...] zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică începând de la [18 luni de la data intrării în vigoare].
- (3) În sensul cerințelor prudențiale ale firmelor de investiții, trimiterile la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din alte acte ale Uniunii se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele